

Industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) (herschikking) ***I

P6_TA(2009)0093

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 10 maart 2009 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) (herschikking) (COM(2007)0844 – C6-0002/2008 – 2007/0286(COD))

(2010/C 87 E/45)

(Medebeslissingsprocedure - herschikking)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2007)0844),
  - gelet op artikel 251, lid 2, en artikel 175, lid 1, van het EG-Verdrag, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C6-0002/2008),
  - gezien het Interinstitutioneel Akkoord van 28 november 2001 over een systematischer gebruik van de herschikking van besluiten ⁽¹⁾,
  - gelet op de brief van 10 september 2008 van de Commissie juridische zaken aan de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid overeenkomstig artikel 80 bis, lid 3, van zijn Reglement,
  - gelet op de artikelen 80 bis en 51 van zijn Reglement,
  - gezien het verslag van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid en het advies van de Commissie juridische zaken (A6-0046/2009),
- A. overwegende dat het betreffende voorstel volgens de adviesgroep van de juridische diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie geen andere inhoudelijke wijzigingen bevat dan die welke als zodanig in het voorstel worden vermeld en dat met betrekking tot de codificatie van de ongewijzigd gebleven bepalingen van de eerdere besluiten met die wijzigingen kan worden geconstateerd dat het voorstel een eenvoudige codificatie van de bestaande besluiten behelst, zonder inhoudelijke wijzigingen,
1. gaat akkoord met het voorstel van de Commissie zoals dit is aangepast aan de aanbevelingen van de adviesgroep van de juridische diensten van het Parlement, de Raad en de Commissie, met de technische aanpassingen die door de Commissie juridische zaken zijn goedgekeurd, en zoals dit hieronder is geamendeerd;
  2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in dit voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
  3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

⁽¹⁾ PB C 77 van 28.3.2002, blz. 1.

P6_TC1-COD(2007)0286

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 10 maart 2009 met het oog op de aanneming van Richtlijn 2009/.../EG van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) (herschikking)

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 175, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie ||,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽²⁾,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 78/176/EEG van de Raad van 20 februari 1978 betreffende de afvalstoffen afkomstig van de titaandioxide-industrie ⁽⁴⁾, Richtlijn 82/883/EEG van de Raad van 3 december 1982 betreffende de voorschriften voor het toezicht op en de controle van de milieus die betrokken zijn bij lozingen van de titaandioxide-industrie ⁽⁵⁾, Richtlijn 92/112/EEG van de Raad van 15 december 1992 tot vaststelling van de procedure voor de harmonisatie van de programma's tot vermindering en uiteindelijke algehele opheffing van de verontreiniging door afval van de titaandioxide-industrie ⁽⁶⁾, Richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging ⁽⁷⁾, Richtlijn 1999/13/EG van de Raad van 11 maart 1999 inzake de beperking van de emissie van vluchtige organische stoffen ten gevolge van het gebruik van organische oplosmiddelen bij bepaalde werkzaamheden en in installaties ⁽⁸⁾, Richtlijn 2000/76/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval ⁽⁹⁾ en Richtlijn 2001/80/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2001 inzake beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties ⁽¹⁰⁾ dienen op een aantal wezenlijke punten te worden gewijzigd. Ter wille van de duidelijkheid dient tot herschikking van deze richtlijnen te worden overgegaan.
- (2) Teneinde de door industriële activiteiten veroorzaakte verontreiniging te voorkomen, te verminderen en zo veel mogelijk te elimineren, overeenkomstig het beginsel dat de vervuiler betaalt en het beginsel van preventie van verontreiniging, is het noodzakelijk een algemeen kader tot stand te brengen voor toezicht op de belangrijkste industriële activiteiten, waarbij voorrang wordt gegeven aan het nemen van maatregelen aan de bron en het garanderen van een voorzichtig beheer van de natuurlijke hulpbronnen.
- (3) **Naleving van de in deze richtlijn vastgestelde emissiegrenswaarden moet beschouwd worden als een noodzakelijke, zij het niet voldoende voorwaarde om tegemoet te komen aan de doelstellingen op het gebied van de preventie en vermindering van vervuiling en de verwezenlijking van een hoog niveau van milieubescherming met inbegrip van grondwater, lucht en bodem en van bescherming van het publiek. Om deze doelstellingen te halen kan het noodzakelijk zijn om strengere emissiewaarden vast te stellen voor de onder deze richtlijn vallende vervuilende stoffen, voor de emissiewaarden voor andere stoffen en milieucomponenten, alsmede andere passende voorwaarden.**

⁽¹⁾ Advies van 14 januari 2009.

⁽²⁾ PB C 325 van 19.12.2008, blz. 60.

⁽³⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 10 maart 2009.

⁽⁴⁾ PB L 54 van 25.2.1978, blz. 19. ||

⁽⁵⁾ PB L 378 van 31.12.1982, blz. 1. ||

⁽⁶⁾ PB L 409 van 31.12.1992, blz. 11.

⁽⁷⁾ PB L 257 van 10.10.1996, blz. 26. ||

⁽⁸⁾ PB L 85 van 29.3.1999, blz. 1. ||

⁽⁹⁾ PB L 332 van 28.12.2000, blz. 91.

⁽¹⁰⁾ PB L 309 van 27.11.2001, blz. 1. ||

- (4) Afzonderlijke initiatieven ter bestrijding van emissies in de lucht, het water of de bodem kunnen ertoe leiden dat verontreiniging van het ene milieucompartment naar het andere wordt overgeheveld, in plaats dat het milieu in zijn geheel wordt beschermd. Daarom is het passend te voorzien in een geïntegreerde benadering inzake preventie en beheersing van de emissies in lucht, water en bodem, afvalbeheer, zuinig energiegebruik en preventie van ongevallen.
- (5) Het is passend de wetgeving met betrekking tot industriële installaties te herzien teneinde de bestaande bepalingen te vereenvoudigen en te verduidelijken, de administratieve rompslomp te verminderen en uitvoering te geven aan de conclusies van de mededelingen van de Commissie over de thematische strategie inzake luchtverontreiniging ⁽¹⁾, de thematische strategie voor bodembescherming ⁽²⁾ en de thematische strategie inzake afvalpreventie en afvalrecycling ⁽³⁾, die ten gevolge op Besluit nr. 1600/2002/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juli 2002 tot vaststelling van het Zesde Milieuactieprogramma van de Europese Gemeenschap ⁽⁴⁾ zijn aangenomen. *Deze mededelingen* omvatten doelstellingen inzake bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu die zonder een verdere vermindering van de door industriële activiteiten veroorzaakte emissies niet kunnen worden gehaald.
- (6) Om de preventie en beheersing van verontreiniging te garanderen, mogen installaties alleen worden geëxploiteerd als daarvoor een vergunning is verleend of, in het geval van bepaalde installaties waar en activiteiten waarbij organische oplosmiddelen worden gebruikt, alleen als daarvoor een vergunning is verleend of indien zij zijn geregistreerd. **Het totale gebruik van organische oplosmiddelen moet tot een minimum worden beperkt.**
- (7) Om het verlenen van vergunningen te vergemakkelijken, dienen de lidstaten de mogelijkheid te hebben om de eisen voor bepaalde categorieën installaties vast te leggen in algemene bindende voorschriften.
- (8) Teneinde overlappingsen in de regelgeving te vermijden, dienen vergunningen voor installaties die vallen onder Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap ⁽⁵⁾ geen emissiegrenswaarde te bevatten voor de emissies van broeikasgassen, tenzij dit noodzakelijk is om te garanderen dat er geen significante plaatselijke verontreiniging wordt veroorzaakt of indien de betrokken installatie tijdelijk van die regeling is uitgesloten.
- (9) De exploitanten moeten bij de bevoegde autoriteit een vergunningsaanvraag indienen die de informatie bevat die voor het vaststellen van de vergunningsvoorwaarden noodzakelijk is. Wanneer zij een vergunningsaanvraag indienen, moeten de exploitanten gebruik kunnen maken van de informatie die is verkregen uit hoofde van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten ⁽⁶⁾ en Richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken ⁽⁷⁾.
- (10) De vergunning dient alle noodzakelijke maatregelen te bevatten om een hoog beschermingsniveau van het milieu als geheel tot stand te brengen, en dient voorts emissiegrenswaarden voor verontreinigende stoffen, passende voorschriften ter bescherming van de bodem en het grondwater alsook monitoringvoorschriften te bevatten **en een lijst van de gebruikte gevaarlijke stoffen of preparaten, zoals gedefinieerd in Richtlijn 67/548/EEG van de Raad van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen** ⁽⁸⁾. De vergunningsvoorwaarden dienen te worden vastgesteld op basis van de beste beschikbare technieken.
- (11) Teneinde te bepalen wat als „beste beschikbare technieken” moet worden aangemerkt en de intracommunautaire onbalans inzake emissieniveaus van industriële activiteiten te beperken, dient de Commissie de referentiedocumenten voor de beste beschikbare technieken (hierna „BBT-referentiedocumenten” genoemd) *bekend te maken* die tot stand zijn gekomen na uitwisseling van informatie met de belanghebbende partijen. Die BBT-referentiedocumenten dienen het ijkpunt te vormen voor de vaststelling van de vergunningsvoorwaarden. Zij kunnen worden aangevuld met informatie uit andere bronnen.

⁽¹⁾ COM(2005)0446 ||.

⁽²⁾ COM(2006)0231 ||.

⁽³⁾ COM(2005)0666 ||.

⁽⁴⁾ PB L 242 van 10.9.2002, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 275 van 25.10.2003, blz. 32. ||

⁽⁶⁾ PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40. ||

⁽⁷⁾ PB L 10 van 14.1.1997, blz. 13. ||

⁽⁸⁾ **PB 196 van 16.8.1967, blz. 1.**

- (12) Teneinde rekening te houden met bepaalde specifieke omstandigheden dient de bevoegde autoriteiten de mogelijkheid te worden geboden **■ emissiegrenswaarden, gelijkwaardige parameters of technische maatregelen vast te stellen die kunnen leiden tot hogere emissies** dan de emissieniveaus die samenhangen met de beste beschikbare technieken als omschreven in de BBT-referentiedocumenten. **■**
- (13) Teneinde de exploitanten in staat te stellen opkomende technieken te beproeven die kunnen resulteren in een hoger niveau van milieubescherming, dient de bevoegde autoriteiten ook de mogelijkheid te worden geboden tijdelijke afwijkingen toe te staan van de emissieniveaus die samenhangen met de beste beschikbare technieken als omschreven in de BBT-referentiedocumenten.
- (14) Wijzigingen in een bestaande installatie kunnen leiden tot meer verontreiniging. Elke voorgenomen wijziging die gevolgen kan hebben voor het milieu moet derhalve aan de bevoegde autoriteit worden meegedeeld. In het geval van belangrijke wijzigingen aan installaties die aanzienlijke negatieve effecten kunnen hebben op de mens of het milieu, dient de vergunning te worden getoetst om te garanderen dat de betrokken installaties aan de eisen van deze richtlijn blijven voldoen.
- (15) Het uitrijden van dierlijke mest en drijfmest kan aanzienlijke effecten hebben op de kwaliteit van het milieu. Om een geïntegreerde aanpak van de preventie en de bestrijding van deze effecten te garanderen, is het noodzakelijk dat de mest en de drijfmest die ten gevolge van onder deze richtlijn vallende activiteiten ontstaan, door de exploitant of door derden worden uitgereden met behulp van de beste beschikbare technieken. Teneinde de lidstaten een zekere vrijheid te geven bij het naleven van deze eisen, mag de toepassing van de beste beschikbare technieken bij het uitrijden van mest en drijfmest door de exploitant of door derden hetzij in de vergunning, hetzij via andere maatregelen worden voorgeschreven.
- (16) Teneinde rekening te houden met ontwikkelingen op het gebied van de beste beschikbare technieken of andere veranderingen in samenhang met wijzigingen van een installatie, dienen de vergunningsvoorwaarden regelmatig te worden getoetst en indien nodig bijgesteld, met name wanneer de Commissie een nieuw of bijgesteld BBT-referentiedocument aanneemt.
- (17) Er moet op worden toegezien dat de exploitatie van een installatie niet resulteert in een **aanmerkelijke** verslechtering van de kwaliteit van de bodem en het grondwater. De vergunningsvoorwaarden dienen daarom, **indien nodig en passend**, ook de monitoring van de bodem en het grondwater te behelzen, en de **verplichting** het terrein te saneren nadat de activiteiten definitief zijn stopgezet, **in overeenstemming met de voorwaarden in het Gemeenschapsrecht en de nationale wetgeving. Zodra communautaire wetgeving tot wijziging van Richtlijn 2004/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade ⁽¹⁾ of nieuwe wetgeving inzake de bescherming van de bodem in werking treedt, dient de Commissie over te gaan tot herziening van de bepalingen over de bescherming van bodem en grondwater, waarin deze richtlijn voorziet, zodat de samenhang wordt bevorderd en overlapping wordt vermeden.**
- (18) Teneinde een doeltreffende tenuitvoerlegging en handhaving van deze richtlijn te garanderen, dienen de exploitanten regelmatig bij de bevoegde autoriteit verslag uit te brengen over de naleving van de vergunningsvoorwaarden. De lidstaten moeten ervoor zorgen dat de **exploitanten deze voorwaarden naleven en dat de** exploitant en de bevoegde autoriteit in geval van niet-naleving van deze richtlijn de noodzakelijke maatregelen treffen, en zij moeten voorzien in een systeem van milieu-inspecties. **Het is aan de lidstaten om vast te stellen welke de meest geschikte handhavingsmethoden zijn en hoe de emissiegrenswaarden moeten worden gerespecteerd.**
- (19) **Met inachtneming van de bepalingen van het Verdrag van Aarhus ⁽²⁾**, is doeltreffende publieksparticipatie in de besluitvorming noodzakelijk om het publiek in staat te stellen meningen en zorgpunten kenbaar te maken die relevant kunnen zijn voor de besluiten in kwestie en de besluitvormer in staat te stellen daar rekening mee te houden, wat de controleerbaarheid en de transparantie van het besluitvormingsproces vergroot en de bewustwording van milieuvraagstukken en de steun voor de genomen besluiten bij het publiek ten goede komt. *De leden van het betrokken publiek dienen toegang te hebben tot de rechter, aangezien dit bijdraagt tot de bescherming van het recht te leven in een milieu dat passend is voor de gezondheid en het welzijn van elke persoon.*

(1) PB L 143 van 30.4.2004, blz. 56.

(2) Verdrag betreffende toegang tot informatie, publieke inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden van 1998.

- (20) Grote stookinstallaties dragen in hoge mate bij tot de emissies van verontreinigende stoffen in de lucht en hebben daardoor een aanzienlijk effect op de menselijke gezondheid en het milieu. Om dat effect te verminderen en bij te dragen tot het naleven van de eisen van Richtlijn 2001/81/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2001 inzake nationale emissieplafonds voor bepaalde luchtverontreinigende stoffen ⁽¹⁾ en de doelstellingen van de mededeling van de Commissie over de thematische strategie inzake luchtverontreiniging, moeten op Gemeenschapsniveau strengere emissiegrenswaarden voor bepaalde categorieën stookinstallaties en verontreinigende stoffen worden vastgesteld.
- (21) In het geval van een plotse onderbreking van de voorziening met laagzwavelige brandstof of gas ten gevolge van een ernstig tekort, dient de bevoegde autoriteit over de mogelijkheid te beschikken tijdelijke afwijkingen toe te staan waarbij de emissies van de betrokken stookinstallaties de bij deze richtlijn vastgestelde emissiegrenswaarden mogen overschrijden.
- (22) Om de negatieve effecten qua milieuverontreiniging te beperken, mag de betrokken exploitant een stookinstallatie niet langer dan 24 uur na het optreden van een storing of het uitvallen van de zuiveringsinrichting laten doorwerken en mag de installatie in een periode van 12 maanden niet langer dan 120 uur werken zonder zuiveringsinrichting. Indien dit evenwel absoluut noodzakelijk is om de energievoorziening in stand te houden of indien moet worden vermeden dat door het gebruik van een andere stookinstallatie de totale uitstoot zou toenemen, dienen de bevoegde autoriteiten een afwijking van deze tijdslimieten te kunnen toestaan.
- (23) Teneinde een hoog beschermingsniveau voor het milieu en de menselijke gezondheid te garanderen en te vermijden dat grensoverschrijdend afvaltransport plaatsvindt naar installaties waar minder strenge milieunormen worden gehanteerd, is het noodzakelijk dat strenge exploitatievoorwaarden, technische voorschriften en emissiegrenswaarden worden vastgesteld en gehandhaafd voor installaties in de Gemeenschap die afval verbranden of meebranden.
- (24) Het gebruik van organische oplosmiddelen bij bepaalde activiteiten en in bepaalde installaties leidt tot emissies van organische stoffen in de lucht die bijdragen tot de plaatselijke en grensoverschrijdende vorming van fotochemische oxidanten die schade toebrengen aan de natuurlijke hulpbronnen en schadelijke gevolgen hebben voor de menselijke gezondheid. Daarom moet preventief actie worden ondernomen tegen het gebruik van organische oplosmiddelen en moet worden geëist dat emissiegrenswaarden voor organische stoffen en passende exploitatievoorwaarden worden nageleefd. Exploitanten moeten kunnen worden vrijgesteld van de verplichting tot naleving van de emissiegrenswaarden indien een gelijkwaardige emissiebeperking tot stand kan worden gebracht via andere maatregelen, bijvoorbeeld het gebruik van producten of technieken die weinig of geen oplosmiddelen vereisen.
- (25) Installaties die titaandioxide produceren, kunnen aanzienlijke verontreiniging van lucht en water veroorzaken **en kunnen een toxicologische bedreiging vormen**. Om deze effecten te verminderen, moeten op Gemeenschapsniveau strengere emissiegrenswaarden voor bepaalde verontreinigende stoffen worden vastgesteld.
- (26) De ter uitvoering van deze richtlijn noodzakelijke maatregelen moeten worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽²⁾.

I

- (27) **Overeenkomstig het beginsel „de vervuiler betaalt”, moeten** de lidstaten regels vaststellen inzake de straffen die van toepassing zijn op overtredingen van deze richtlijn, en erop toezien dat deze worden toegepast. Die straffen moeten doeltreffend, evenredig en ontmoedigend zijn.
- (28) Teneinde bestaande installaties voldoende tijd te gunnen voor technische aanpassingen aan de nieuwe eisen van deze richtlijn, dienen sommige nieuwe eisen pas na een bepaalde termijn vanaf de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn op die installaties van toepassing te zijn. Stookinstallaties dienen over voldoende tijd te beschikken voor het installeren van de zuiveringsinrichtingen die nodig zijn om aan de emissiegrenswaarden van bijlage V te voldoen.

⁽¹⁾ PB L 309 van 27.11.2001, blz. 22. ||

⁽²⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23. ||

- (29) **Voor de aanpak van grote problemen die ontstaan door de emissie van dioxine, furanen en andere verontreinigende stoffen door installaties voor de productie van gietijzer en staal en vooral sintering van ijzererts, moet de procedure voor minimumvereisten die in deze richtlijn is vastgelegd, bij voorrang op dergelijke installaties worden toegepast, en in ieder geval uiterlijk op 31 december 2011.**
- (30) Aangezien de doelstellingen van de actie die moet worden ondernomen om een hoog niveau van milieubescherming en een verbetering van de milieukwaliteit te garanderen, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve, vanwege het grensoverschrijdende karakter van verontreiniging door industriële activiteiten, beter door de Gemeenschap, kunnen worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel, gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (31) Deze richtlijn eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn erkend. Met name beoogt deze richtlijn de bevordering van de toepassing van artikel 37 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.
- (32) De verplichting tot omzetting van deze richtlijn in nationaal recht dient te worden beperkt tot de bepalingen die ten opzichte van de door deze richtlijn herschikte vorige richtlijnen materieel zijn gewijzigd. De verplichting tot omzetting van de ongewijzigde bepalingen vloeit voort uit de vorige richtlijnen.
- (33) Deze richtlijn dient de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in bijlage IX, deel B, genoemde termijnen voor omzetting in nationaal recht en toepassing van de aldaar genoemde richtlijnen onverlet te laten,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 1

Onderwerp

Deze richtlijn bevat de regels inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging door industriële activiteiten.

Zij bevat ook regels ter voorkoming en, wanneer dat niet mogelijk is, beperking van emissies in lucht, water en bodem en ter voorkoming van het ontstaan van afvalstoffen, om een hoog niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel te bereiken.

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Deze richtlijn is van toepassing op industriële activiteiten die de in de hoofdstukken II tot en met VI bedoelde verontreiniging veroorzaken.

2. Deze richtlijn is niet van toepassing op onderzoekactiviteiten, ontwikkelingsactiviteiten of de beproeving van nieuwe producten en processen.

Artikel 3

Definities

Voor de toepassing van deze richtlijn gelden de volgende definities:

- (1) „stof”: een chemisch element en de verbindingen daarvan, met uitzondering van de volgende stoffen:
  - a) radioactieve stoffen als omschreven in Richtlijn 96/29/Euratom van de Raad van 13 mei 1996 tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren ⁽¹⁾;
  - b) genetisch gemodificeerde micro-organismen als omschreven in Richtlijn 90/219/EEG van de Raad van 23 april 1990 inzake het ingeperkte gebruik van genetisch gemodificeerde micro-organismen ⁽²⁾;
  - c) genetisch gemodificeerde organismen als omschreven in Richtlijn 2001/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 maart 2001 inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu ⁽³⁾;
- (2) „verontreiniging”: de directe of indirecte inbreng door menselijke activiteiten van stoffen, trillingen, warmte of geluid in lucht, water of bodem, die de gezondheid van de mens of de milieukwaliteit kan aantasten, schade kan toebrengen aan materiële goederen, dan wel de belevingswaarde van het milieu of ander rechtmatig milieugebruik kan aantasten of in de weg kan staan;
- (3) „installatie”: een vaste technische eenheid waarin een of meer van de in bijlage I of in deel 1 van bijlage VII vermelde activiteiten en processen alsmede andere op dezelfde locatie ten uitvoer gebrachte en daarmee rechtstreeks samenhangende activiteiten plaatsvinden, die technisch in verband staan met de in die bijlagen vermelde activiteiten en die gevolgen kunnen hebben voor de emissies en de verontreiniging;
- (4) „emissie”: de directe of indirecte lozing, uit puntbronnen of diffuse bronnen van *een* installatie, van stoffen, trillingen, warmte of geluid in de lucht, het water of de bodem;
- (5) „emissiegrenswaarde”: de massa, gerelateerd aan bepaalde specifieke parameters, de concentratie en/of het niveau van een emissie, die gedurende een of meer vastgestelde perioden niet mogen worden overschreden;
- (6) „milieukwaliteitsnorm”: alle eisen waaraan op een gegeven ogenblik in een bepaald milieucompartiment of een bepaald gedeelte daarvan moet worden voldaan overeenkomstig de Gemeenschapswetgeving;
- (7) „vergunning”: een schriftelijke machtiging om een installatie of een gedeelte daarvan, dan wel een stookinstallatie, afvalverbrandingsinstallatie of afvalmeeverbrandingsinstallatie, te exploiteren;
- (8) „belangrijke wijziging”: een wijziging van de kenmerken of de werking, of een uitbreiding, van een installatie c.q. een stookinstallatie, afvalverbrandingsinstallatie of afvalmeeverbrandingsinstallatie die significante negatieve effecten kan hebben op mens of milieu;

⁽¹⁾ PB L 159 van 29.6.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 117 van 8.5.1990, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 106 van 17.4.2001, blz. 1.

- (9) „beste beschikbare technieken”: het meest doeltreffende en geavanceerde ontwikkelingsstadium van de activiteiten en exploitatiemethoden, waarbij de praktische bruikbaarheid van speciale technieken om het uitgangspunt voor de emissiegrenswaarden en andere vergunningsvoorwaarden te vormen is aangetoond, met het doel emissies en effecten op het milieu in zijn geheel te voorkomen, of wanneer dat niet mogelijk blijkt te beperken;
- a) „technieken”: zowel de toegepaste technieken als de wijze waarop de installatie wordt ontworpen, gebouwd, onderhouden, geëxploiteerd en ontmanteld;
- b) „beschikbare”: op zodanige schaal ontwikkeld dat de betrokken technieken, kosten en baten in aanmerking genomen, economisch en technisch haalbaar in de betrokken industriële context kunnen worden toegepast, onafhankelijk van de vraag of die technieken al dan niet op het grondgebied van de betrokken lidstaat worden toegepast of geproduceerd, mits zij voor de exploitant op redelijke voorwaarden toegankelijk zijn;
- c) „beste”: het meest doeltreffend voor het bereiken van een hoog algemeen niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel;
- (10) **„emissieniveaus die samenhangen met de beste beschikbare technieken” („BBT-AELs”): een reeks emissieniveaus die voortvloeien uit de toepassing, onder normale exploitatie-omstandigheden, van de beste beschikbare technieken, zoals omschreven in de BBT-referentiedocumenten en uitgedrukt in de vorm van een gemiddelde over een bepaalde periode en onder normale omstandigheden;**
- (11) „exploitant”: elke natuurlijke of rechtspersoon die de installatie c.q. de stookinstallatie, afvalverbrandingsinstallatie of afvalmeeverbrandingsinstallatie exploiteert of die de controle daarover heeft, of, indien de nationale wetgeving in die mogelijkheid voorziet, aan wie economische beschikkingsmacht over de technische werking van de installatie is overgedragen;
- (12) „publiek”: één of meer natuurlijke of rechtspersonen en, in overeenstemming met de nationale wetgeving of praktijk, hun verenigingen, organisaties of groepen;
- (13) „betrokken publiek”: publiek dat gevolgen ondervindt of waarschijnlijk ondervindt van of belanghebbende is bij de besluitvorming over de afgifte of de bijstelling van een vergunning of van vergunningsvoorwaarden; **in de zin van deze omschrijving worden niet-gouvernementele organisaties die zich voor milieubescherming inzetten en aan de eisen van het geldende nationaal recht voldoen, geacht belanghebbende te zijn;**
- (14) „techniek in opkomst”: een nieuwe techniek voor een industriële activiteit die, als zij **technisch bewezen is en** commercieel wordt ontwikkeld, een hoger algemeen beschermingsniveau voor het milieu of **tenminste hetzelfde beschermingsniveau en** grotere kostenbesparingen **zou** opleveren dan de bestaande beste beschikbare technieken;
- (15) „gevaarlijke stoffen”: gevaarlijke stoffen of preparaten als omschreven in Richtlijn 67/548/EEG || en Richtlijn 1999/45/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 mei 1999 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke preparaten ⁽¹⁾;
- (16) „situatierapport”: gekwantificeerde informatie over de toestand inzake bodem- en grondwaterverontreiniging door **significante hoeveelheden van relevante** gevaarlijke stoffen;
- (17) „routine-inspectie”: een milieu-inspectie die plaatsvindt als onderdeel van een planmatig inspectieprogramma;
- (18) „niet-routinematige inspectie”: een milieu-inspectie die plaatsvindt naar aanleiding van een klacht of in het kader van een onderzoek naar een ongeval, incident of geval van niet-naleving;

⁽¹⁾ PB L 200 van 30.7.1999, blz. 1.

- (19) „milieu-inspectie”: iedere activiteit die betrekking heeft op het controleren of een installatie voldoet aan de geldende milieu-eisen;
- (20) „brandstof”: elke vaste, vloeibare of gasvormige brandbare stof waarmee een stookinstallatie wordt gevoed;
- (21) „stookinstallatie”: elk technisch toestel waarin brandstoffen worden geoxideerd teneinde de aldus opgewekte warmte te gebruiken;
- (22) „biomassa”: een van de volgende materialen:
- a) producten die bestaan uit plantaardig landbouw- of bosbouw materiaal dat gebruikt kan worden als brandstof om de energetische inhoud ervan te benutten;
  - b) de volgende als brandstof gebruikte afvalstoffen:
    - (i) plantaardig afval uit land- en bosbouw;
    - (ii) plantaardig afval van de levensmiddelenindustrie, indien de opgewekte warmte wordt teruggewonnen;
    - (iii) vezelachtig afval afkomstig van de productie van ruwe pulp en van de productie van papier uit pulp; indien het op de plaats van productie wordt meeverbrand en de opgewekte warmte wordt teruggewonnen;
    - (iv) kurkafval;
    - (v) houtafval, met uitzondering van houtafval dat ten gevolge van een behandeling met houtbeschermingsmiddelen of door het aanbrengen van een beschermingslaag gehalogeneerde organische verbindingen dan wel zware metalen kan bevatten;
- (23) „gemengde stookinstallatie”: elke stookinstallatie die terzelfder tijd of beurtelings met twee of meer brandstoffen kan worden gevoed;
- (24) „gasturbine”: een roterende machine die thermische energie in arbeid omzet, in hoofdzaak bestaande uit een compressor, een thermisch toestel waarin brandstof wordt geoxideerd om het werkmedium te verhitten, en een turbine;
- (25) „afval”: afval als omschreven in artikel 3, lid 1, van Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen ⁽¹⁾;
- (26) „gevaarlijke afvalstoffen”: gevaarlijke afvalstoffen als omschreven in artikel 3, lid 2, van Richtlijn 2008/98/EG ;
- (27) „ongesorteerd stedelijk afval”: huishoudelijk afval, alsmede bedrijfs-, industrieel en institutioneel afval dat qua aard en samenstelling te vergelijken is met huishoudelijk afval, behoudens de in de bijlage van Beschikking 2000/532/EG van de Commissie || ⁽²⁾ houdende vaststelling van de Europese afvalstoffenlijst || onder 20 01 genoemde fracties die afzonderlijk aan de bron worden ingezameld en de onder 20 02 van die bijlage genoemde andere afvalstoffen;
- (28) „afvalverbrandingsinstallatie”: een vaste of mobiele technische eenheid en inrichting die specifiek bestemd is voor de thermische behandeling van afval, al dan niet met terugwinning van de geproduceerde verbrandingswarmte, door de verbranding door oxidatie van afval alsmede andere thermische behandelingsprocessen, voor zover de producten van de behandeling vervolgens worden verbrand;

⁽¹⁾ PB L 312 van 22.11.2008, blz. 3.

⁽²⁾ Beschikking 2000/532/EG van de Commissie van 3 mei 2000 tot vervanging van Beschikking 94/3/EG houdende vaststelling van een lijst van afvalstoffen overeenkomstig artikel 1, onder a), van Richtlijn 75/442/EEG van de Raad betreffende afvalstoffen en Beschikking 94/904/EG van de Raad tot vaststelling van een lijst van gevaarlijke afvalstoffen overeenkomstig artikel 1, lid 4, van Richtlijn 91/689/EEG van de Raad betreffende gevaarlijke afvalstoffen (PB L 226 van 6.9.2000, blz. 3).

- (29) „afvalmeeverbrandingsinstallatie”: een vaste of mobiele technische eenheid die in hoofdzaak bestemd is voor de opwekking van energie of de fabricage van materiële producten waarin afval als normale of aanvullende brandstof wordt gebruikt, of waarin afval thermisch wordt behandeld voor verwijdering door de verbranding door oxidatie van afval alsmede andere thermische behandelingsprocessen, voor zover de producten van de behandeling vervolgens worden verbrand;
- (30) „nominale capaciteit”: de gezamenlijke verbrandingscapaciteit van de ovens waaruit een afvalverbrandingsinstallatie of een afvalmeeverbrandingsinstallatie bestaat, zoals berekend door de fabrikant en bevestigd door de exploitant, met inachtneming van de verbrandingswaarde van het afval, uitgedrukt als de hoeveelheid afval die per uur kan worden verbrand;
- (31) „dioxinen en furanen”: alle meervoudig gechloroerde dibenzo-p-dioxinen en dibenzofuranen die in deel 2 van bijlage VI worden opgesomd;
- (32) „residu”: een vloeibare of vaste afvalstof die wordt geproduceerd door een afvalverbrandingsinstallatie of afvalmeeverbrandingsinstallatie;
- (33) „organische verbinding”: een verbinding die ten minste het element koolstof bevat en daarnaast een of meer van de volgende elementen waterstof, halogenen, zuurstof, zwavel, fosfor, silicium en stikstof, met uitzondering van koolstofoxiden en anorganische carbonaten en bicarbonaten;
- (34) „vluchtige organische stof”: een organische verbinding alsook de fractie creosoot die bij 293,15 K een dampspanning van 0,01 kPa of meer of onder de specifieke gebruiksomstandigheden een vergelijkbare vluchtigheid heeft;
- (35) „organisch oplosmiddel”: een vluchtige organische stof die wordt gebruikt voor een van de volgende doeleinden:
- a) om, alleen of in combinatie met andere stoffen en zonder een chemische verandering te ondergaan, grondstoffen, producten of afvalmaterialen op te lossen;
  - b) als schoonmaakmiddel om verontreinigingen op te lossen;
  - c) als verdunner;
  - d) als dispergeermiddel;
  - e) om de viscositeit aan te passen;
  - f) om de oppervlaktespanning aan te passen;
  - g) als weekmaker;
  - h) als conserveermiddel;
- (36) „coating”: coating als omschreven in artikel 2, lid 8, van Richtlijn 2004/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 inzake de beperking van emissies van vluchtige organische stoffen ten gevolge van het gebruik van organische oplosmiddelen in bepaalde verven en vernissen en producten voor het overspuiten van voertuigen ⁽¹⁾;
- (37) „algemene bindende regels”: **emissiegrenswaarden of andere voorwaarden, zoals geformuleerd in milieuwetgeving, op sectorieel of hoger niveau, die zijn vastgesteld met het doel om rechtstreeks te worden gebruikt bij het vaststellen van vergunningsvoorwaarden.**

⁽¹⁾ PB L 143 van 30.4.2004, blz. 87.

Artikel 4

Vergunningsplicht

1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat geen installatie c.q. stookinstallatie, afvalverbrandingsinstallatie of afvalmeeverbrandingsinstallatie wordt geëxploiteerd zonder een vergunning.

In afwijking van de eerste alinea mogen de lidstaten een procedure vaststellen voor de registratie van uitsluitend onder hoofdstuk V vallende installaties.

De registratieprocedure wordt vastgelegd in een verbindend besluit en behelst ten minste een kennisgeving van de exploitant aan de bevoegde autoriteit van zijn voornemen een installatie te exploiteren;

2. **Lidstaten mogen bepalen dat** een vergunning betrekking **kan** hebben op twee of meer installaties of delen van installaties die door dezelfde exploitant op dezelfde locatie of op verschillende locaties worden geëxploiteerd.

Wanneer een vergunning betrekking heeft op twee of meer installaties, dient elke installatie **individueel** aan de eisen van deze richtlijn te voldoen.

Artikel 5

Exploitanten

De lidstaten kunnen bepalen dat twee of meer natuurlijke personen of rechtspersonen gezamenlijk de exploitant **mogen** zijn van een installatie of een stookinstallatie, afvalverbrandingsinstallatie of afvalmeeverbrandingsinstallatie, of zij kunnen de exploitanten zijn van verschillende delen van een installatie. **Eén natuurlijke of één rechtspersoon wordt aangewezen voor het dragen van de verantwoordelijkheid inzake de naleving van de verplichtingen van deze richtlijn.**

Artikel 6

Verlening van vergunningen

1. De bevoegde autoriteit verleent een vergunning indien de installatie voldoet aan de eisen van deze richtlijn.

2. De lidstaten treffen de nodige maatregelen opdat de vergunningsprocedures en -voorwaarden ten volle worden gecoördineerd wanneer verschillende bevoegde autoriteiten of verschillende exploitanten bij die procedures betrokken zijn of wanneer verschillende vergunningen worden afgegeven, dit met het oog op een doeltreffende geïntegreerde aanpak door alle autoriteiten die voor de procedure bevoegd zijn.

3. In het geval van een nieuwe installatie of een belangrijke wijziging waarop artikel 4 van Richtlijn 85/337/EEG van toepassing is, moeten voor de verlening van de vergunning alle ingevolge de toepassing van de artikelen 5, 6, 7 en 9 van die richtlijn verkregen relevante gegevens en conclusies worden onderzocht en benut.

Artikel 7

Algemene bindende voorschriften

Onverminderd de verplichting om over een vergunning te beschikken, kunnen de lidstaten voor bijzondere categorieën installaties, stookinstallaties, afvalverbrandingsinstallaties of afvalmeeverbrandingsinstallaties bijzondere verplichtingen opnemen in algemene bindende voorschriften.

Wanneer algemene bindende voorschriften worden vastgesteld, volstaat het dat in de vergunning een verwijzing naar die voorschriften wordt opgenomen.

Artikel 8

Verslaglegging over de naleving

De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat:

- (1) de exploitant tenminste om de **vierentwintig maanden**, bij de bevoegde autoriteit **de relevante gegevens** indient over de naleving van de vergunningsvoorwaarden, **die onverwijld op internet beschikbaar worden gesteld. Wanneer een overtreding van de vergunningsvoorwaarden wordt vastgesteld tijdens een inspectie overeenkomstig artikel 25, wordt de rapportagefrequentie verhoogd tot tenminste één maal om de** twaalf maanden.
- (2) de exploitant de bevoegde autoriteit zo spoedig mogelijk op de hoogte stelt van incidenten of ongevallen die het milieu significant beïnvloeden.

Artikel 9

Niet-naleving

1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de vergunningsvoorwaarden worden nageleefd.
2. Wanneer wordt vastgesteld dat niet aan de eisen van deze richtlijn is voldaan, zorgen de lidstaten ervoor dat:
  - a) de exploitant de bevoegde autoriteit onverwijld op de hoogte stelt;
  - b) de exploitant en de bevoegde autoriteit de nodige maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat op een zo kort mogelijke termijn weer aan de eisen wordt voldaan.

Indien een inbreuk een **aanzienlijk** gevaar voor de menselijke gezondheid of het milieu oplevert en zolang niet gewaarborgd kan worden dat overeenkomstig punt b) van de eerste alinea weer aan de eisen wordt voldaan, wordt de exploitatie van de installatie of de stookinstallatie, de afvalverbrandingsinstallatie of de afvalmeeverbrandingsinstallatie opgeschort.

Artikel 10

Emissies van broeikasgassen

1. Wanneer broeikasgasemissies uit een installatie in bijlage I bij Richtlijn 2003/87/EG in verband met een in die installatie verrichte activiteit worden vermeld, omvat de vergunning geen emissiegrenswaarde voor directe emissies van dat gas, tenzij zulks noodzakelijk is om te verzekeren dat er geen significante plaatselijke verontreiniging wordt veroorzaakt.
2. Wat betreft de in bijlage I van Richtlijn 2003/87/EG genoemde activiteiten kunnen de lidstaten ervoor kiezen om geen voorschriften inzake energie-efficiëntie op te leggen voor verbrandingseenheden en andere eenheden die ter plaatse kooldioxide uitstoten.
3. Zo nodig wijzigen de bevoegde autoriteiten de vergunning op gepaste wijze.
4. De alinea's 1 tot en met 3 zijn niet van toepassing op installaties die overeenkomstig artikel 27 van Richtlijn 2003/87/EG tijdelijk zijn uitgesloten van de Gemeenschapsregeling voor de handel in broeikasgasemissierechten.

HOOFDSTUK II

Bijzondere bepalingen betreffende in bijlage I genoemde activiteiten

Artikel 11

Toepassingsgebied

Dit hoofdstuk is van toepassing op de in bijlage I gespecificeerde activiteiten voor zover zij, indien van toepassing, de in die bijlage gespecificeerde capaciteitsdrempelwaarden bereiken.

Artikel 12

Algemene beginselen van de fundamentele verplichtingen van de exploitant

De lidstaten treffen de nodige maatregelen opdat de installaties worden geëxploiteerd overeenkomstig de volgende beginselen:

- (1) alle passende preventieve maatregelen tegen verontreiniging worden getroffen;
- (2) de beste beschikbare technieken worden toegepast;
- (3) er wordt geen belangrijke verontreiniging veroorzaakt;
- (4) overeenkomstig Richtlijn 2008/98/EG wordt het ontstaan van afvalstoffen voorkomen;
- (5) waar toch afvalstoffen worden geproduceerd, moeten zij worden teruggewonnen of, wanneer dat technisch en economisch onmogelijk is, zodanig worden verwijderd dat milieu-effecten worden voorkomen of beperkt;
- (6) de energie wordt op doelmatige wijze gebruikt;
- (7) de nodige maatregelen worden getroffen om ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan te beperken;
- (8) bij de definitieve stopzetting van de activiteiten worden de nodige maatregelen getroffen om elk risico van verontreiniging te voorkomen en het exploitatieterrein weer in **een tevredenstellende** toestand te brengen **overeenkomstig de voorwaarden in artikel 23, leden 2 en 3**.

Artikel 13

Aanvraag van een vergunning

1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de aanvraag van een vergunning een beschrijving bevat van de volgende elementen:
  - a) de installatie en de aard en omvang van de activiteiten die daar plaatsvinden;
  - b) de grondstoffen en hulpmaterialen, de andere stoffen en de energie die in de installatie worden gebruikt of door de installatie worden gegenereerd;
  - c) de emissiebronnen van de installatie;
  - d) de situatie van het terrein waar de installatie komt;
  - e) **indien de activiteit betrekking heeft op aanzienlijke hoeveelheden gevaarlijke stoffen**, een situatierapport **met informatie over deze stoffen**;
  - f) aard en omvang van de te voorziene emissies van de installatie in elk milieucompartiment, met een overzicht van de significante milieueffecten van de emissies;

- g) de beoogde technologie en de andere technieken ter voorkoming of, indien dat niet mogelijk is, ter vermindering van de emissies van de installatie;
- h) **zo nodig**, de maatregelen betreffende de preventie en de nuttige toepassing van de door de installatie voortgebrachte afvalstoffen;
- i) de andere maatregelen die worden getroffen om te voldoen aan de algemene beginselen van de fundamentele verplichtingen van de exploitant, bedoeld in artikel 12;
- j) de maatregelen die worden getroffen ter controle van de emissies in het milieu;
- k) een schets van de voornaamste **relevante**, door de aanvrager bestudeerde alternatieven voor de voorgestelde technologie, technieken en maatregelen.

Een aanvraag voor een vergunning moet ook een niet-technische samenvatting bevatten van de details waarnaar in de eerste paragraaf wordt verwezen **als ook, in voorkomend geval, een situatierapport** ;

2. Indien aan één van de eisen van lid 1 kan worden voldaan met gegevens overeenkomstig de eisen van Richtlijn 85/337/EEG of met een veiligheidsrapport als bedoeld in Richtlijn 96/82/EG, dan wel met andere informatie, verstrekt overeenkomstig andere wetgeving, kunnen die gegevens in de vergunningsaanvraag worden opgenomen of daarbij worden gevoegd.

Artikel 14

BBT-referentiedocumenten en uitwisseling van informatie

1. De Commissie **organiseert uitwisseling van informatie tussen de lidstaten, vertegenwoordigers van hun relevante bevoegde autoriteiten, exploitanten en leveranciers van technieken die het betrokken bedrijfsleven vertegenwoordigen, niet-gouvernementele organisaties voor milieubescherming en de Commissie, in verband met het volgende:**

- a) **de prestaties van installaties wat betreft emissies, verontreiniging, verbruik en aard van de grondstoffen, energieverbruik en afvalproductie; en tevens**
- b) **de best beschikbare technieken, de daarmee samenhangende monitoring en de ontwikkelingen met betrekking tot de best beschikbare technieken.**

Met het oog op de organisatie van de in dit lid bedoelde uitwisseling van informatie richt de Commissie een Informatieuitwisselingsforum op, samengesteld uit de in de eerste alinea bedoelde vertegenwoordigers.

De Commissie stelt richtsnoeren op voor de uitwisseling van informatie, met inbegrip van de vergaring van data en de vaststelling van de inhoud van de BBT-referentiedocumenten. De Commissie publiceert hierover een evaluatieverslag. Het verslag wordt op internet toegankelijk gemaakt.

2. **De Commissie publiceert de resultaten van de in lid 1 bedoelde uitwisseling van informatie in de vorm van een nieuw of bijgewerkt BBT-referentiedocument.**

3. De BBT-referentiedocumenten bevatten met name een beschrijving van de beste beschikbare technieken, de daarmee samenhangende emissieniveaus, **verbruiksniveaus** en de bijbehorende monitoring, de monitoring van bodem en grondwater en de sanering van het terrein alsook de technieken in opkomst, waarbij in het bijzonder aandacht wordt besteed aan de in bijlage III genoemde criteria, **en waarbij de herziening binnen acht jaar na de publicatie van de vorige versie wordt voltooid.** De Commissie **ziet erop toe dat de BBT-conclusies uit de BBT-referentiedocumenten beschikbaar worden gesteld in de officiële talen van de lidstaten. Op verzoek van een lidstaat maakt de Commissie het volledige BBT-referentiedocument beschikbaar in de gevraagde taal.**

Artikel 15

Vergunningsvoorwaarden

1. De lidstaten controleren of de vergunning alle maatregelen omvat die ter vervulling van de voorwaarden van de artikelen 12 en 19 nodig zijn.

Die maatregelen behelzen ten minste de volgende elementen:

- a) emissiegrenswaarden voor de verontreinigende stoffen van bijlage II en voor andere verontreinigende stoffen die in significante hoeveelheden uit de betrokken installatie kunnen vrijkomen, gelet op hun aard en hun potentieel voor overdracht van verontreiniging tussen milieucompartimenten;
- b) **indien nodig**, passende voorschriften ter bescherming van bodem en grondwater, en maatregelen voor het beheer van de door de installatie voortgebrachte afvalstoffen;
- c) passende eisen voor de monitoring van de lozingen, met vermelding van de meetmethode en -frequentie, de procedure voor de beoordeling van de metingen, alsmede de verplichting de bevoegde autoriteit regelmatig in kennis te stellen van de resultaten van de monitoring van de lozingen en van de andere gegevens die noodzakelijk zijn voor de controle op de naleving van de vergunningsvoorwaarden;
- d) eisen inzake de periodieke monitoring met betrekking tot **relevante** gevaarlijke stoffen die **in aanzienlijke hoeveelheden** op het terrein kunnen worden aangetroffen, rekening houdend met de mogelijkheid van bodem- en grondwaterverontreiniging op het terrein van de installatie;
- e) maatregelen inzake opstarten, lekken, storingen, korte stilleggingen en definitieve bedrijfsbeëindiging;
- f) bepalingen betreffende de minimalisering van de verontreiniging over lange afstand of van de grensoverschrijdende verontreiniging.

2. Voor de toepassing van lid 1, onder a), kunnen de grenswaarden worden aangevuld of vervangen door gelijkwaardige parameters of gelijkwaardige technische maatregelen.

3. De BBT-referentiedocumenten vormen het ijkpunt voor de vaststelling van de vergunningsvoorwaarden.

4. Indien op een installatie of een deel van een installatie geen BBT-referentiedocumenten van toepassing zijn of indien die documenten niet alle mogelijke milieueffecten van de activiteit behandelen, bepaalt de bevoegde autoriteit, **samen met de exploitant**, op basis van de criteria van bijlage III **het emissieniveau dat met** de beste beschikbare technieken voor de betrokken installatie of activiteiten **kan worden verwezenlijkt** en stelt zij dienovereenkomstig de vergunningsvoorwaarden vast.

5. Op de in punt 6.6 van bijlage I bedoelde installaties zijn de leden 1 tot en met 4 van toepassing onverminderd de wetgeving inzake dierenwelzijn.

Artikel 16

Emissiegrenswaarden, gelijkwaardige parameters en technische maatregelen

1. De emissiegrenswaarden voor verontreinigende stoffen gelden op het punt waar de emissies de installatie verlaten en worden bepaald zonder rekening te houden met een eventuele voorafgaande verdunding.

Voor indirecte lozingen van verontreinigende stoffen in water mag bij de bepaling van de emissiegrenswaarden van de installatie rekening worden gehouden met het effect van een waterzuiveringsstation, op voorwaarde dat een equivalent niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel wordt gewaarborgd en dat zulks niet leidt tot een hogere belasting van het milieu met verontreinigende stoffen.

2. Onverminderd artikel 19 zijn de emissiegrenswaarden en de gelijkwaardige parameters en de technische maatregelen, bedoeld in artikel 15, leden 1 en 2, gebaseerd op de beste beschikbare technieken, zonder dat daarmee het gebruik van een bepaalde techniek of technologie wordt voorgeschreven.

De bevoegde autoriteit stelt emissiegrenswaarden vast **alsmede controle- en nalevingsvoorschriften om ervoor te zorgen dat de met de BBT samenhangende emissieniveaus niet worden overschreden.**

Emissiegrenswaarden kunnen worden vervangen door gelijkwaardige parameters of technische maatregelen, mits een gelijkwaardig niveau van milieubescherming kan worden bereikt.

3. In afwijking van lid 2, tweede alinea, mag de bevoegde autoriteit in **uitzonderlijke** gevallen, **die het gevolg zijn de** beoordeling van de economische en milieukosten en -baten, rekening houdend met de technische kenmerken en de geografische ligging van de betrokken installatie en de plaatselijke milieumomstandigheden, emissiegrenswaarden, **gelijkwaardige parameters of technische maatregelen** vaststellen, **alsmede controle- en nalevingsvoorschriften, en wel zodanig dat de met de BBT samenhangende emissieniveaus kunnen worden overschreden.**

Die emissiegrenswaarden, **gelijkwaardige parameters of technische maatregelen** mogen echter niet hoger zijn dan de **volgens artikel 68** en de eventueel toepasselijke, in de bijlagen V tot en met VIII vastgestelde grenswaarden.

De lidstaten zorgen ervoor dat betrokkenen tijdig en daadwerkelijk de gelegenheid krijgen deel te nemen aan de besluitvorming in verband met het toestaan van de in dit lid bedoelde afwijkingen.

Als er overeenkomstig dit lid emissiegrenswaarden, equivalente parameters en technische maatregelen zijn vastgesteld, dan moeten de redenen voor het toestaan van emissieniveaus die afwijken van de aan de BBT gekoppelde emissieniveaus zoals beschreven in de BBT-referentiedocumenten, worden gedocumenteerd en gerechtvaardigd in een bijlage bij de vergunningsvoorwaarden.

De Commissie kan criteria vaststellen voor het toestaan van de in dit lid bedoelde afwijking.

Die maatregelen, die *beogen* niet-essentiële elementen van deze richtlijn ¶ te wijzigen door haar aan te vullen, worden vastgesteld volgens de in artikel 69, lid 2, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

4. De leden 2 en 3 zijn van toepassing op het uitrijden van dierlijke mest en drijfmest buiten het terrein van de in punt 6.6 van bijlage I bedoelde installatie, **met uitzondering van de gebieden die vallen onder de reikwijdte van Richtlijn 91/676/EEG van de Raad van 12 december 1991 inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen** ⁽¹⁾.

5. De bevoegde autoriteit kan tijdelijke vrijstellingen van de eisen van lid 2 en van artikel 12, ¶ punten 1 en 2, verlenen voor toenames van emissies die het gevolg zijn van de beproeving en het gebruik van technieken in opkomst, op voorwaarde dat binnen zes maanden na het verlenen van de vrijstelling het gebruik van die technieken wordt stopgezet, hetzij met de activiteit in kwestie de emissieniveaus die eigen zijn aan de beste beschikbare technieken ten minste worden geëvenaard.

Artikel 17

Eisen inzake monitoring

1. De in artikel 15, lid 1, onder c) en d), bedoelde eisen inzake monitoring worden in voorkomend geval gebaseerd op de in de BBT-referentiedocumenten beschreven conclusies inzake monitoring.

⁽¹⁾ PB L 375 van 31.12.1991, blz. 1.

2. De frequentie van de in artikel 15, lid 1, onder d), bedoelde periodieke monitoring wordt door de bevoegde autoriteit vastgesteld in een vergunning voor elke afzonderlijke installatie of in algemene bindende voorschriften.

Onverminderd het bepaalde in de eerste alinea vindt de periodieke monitoring **van grondwater en grond** ten minste **respectievelijk eenmaal** om de **5 of 10** jaar plaats, **tenzij de monitoring gebaseerd is op een systematische beoordeling van de verontreinigingsrisico's**.

De Commissie kan criteria vaststellen ter bepaling van de frequentie van de periodieke monitoring.

Die maatregelen, die niet-essentiële elementen van deze richtlijn beogen te wijzigen door haar aan te vullen, worden vastgesteld volgens de in artikel 69, lid 2, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

Artikel 18

Algemene bindende voorschriften

1. Bij de vaststelling van algemene bindende voorschriften zorgen de lidstaten voor een geïntegreerde aanpak en garanderen zij een hoog niveau van bescherming van het milieu dat gelijkwaardig is aan het niveau dat door middel van individuele vergunningsvoorwaarden tot stand kan worden gebracht.

2. De algemene bindende voorschriften worden gebaseerd op de beste beschikbare technieken, zonder dat het gebruik van een techniek of een specifieke technologie wordt voorgeschreven, **zodat conformiteit met de artikelen 15 en 16 wordt gewaarborgd**.

■

3. De lidstaten zien erop toe dat de algemene bindende voorschriften gelijke tred houden met de ontwikkelingen op het gebied van de beste beschikbare technieken, **zodat conformiteit met artikel 22 wordt gewaarborgd**.

■

4. Wanneer overeenkomstig de leden 1 tot en met 3 algemene bindende voorschriften worden aangenomen, wordt in die voorschriften zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen.

Artikel 19

Milieukwaliteitsnormen

Indien met het oog op een milieukwaliteitsnorm strengere voorwaarden moeten gelden dan die welke door toepassing van de beste beschikbare technieken haalbaar zijn, moeten in de vergunning extra voorwaarden worden gesteld, onverminderd andere maatregelen die getroffen kunnen worden om aan de milieukwaliteitsnormen te voldoen.

Artikel 20

Ontwikkelingen op het gebied van de beste beschikbare technieken

De lidstaten dragen er zorg voor dat de bevoegde autoriteit de ontwikkelingen op het gebied van de beste beschikbare technieken en de bekendmaking van nieuwe of herziene BBT-referentiedocumenten volgt of daarvan op de hoogte wordt gehouden **en dat ook het betrokken publiek wordt geïnformeerd**.

Artikel 21

Wijzigingen van installaties door de exploitanten

1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de exploitant de bevoegde autoriteit in kennis stelt van elke geplande wijziging van de kenmerken of de werking, of van een uitbreiding, van de installatie die gevolgen kan hebben voor het milieu. Zo nodig stelt de bevoegde autoriteit de vergunning bij.

2. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat een door de exploitant beoogde belangrijke wijziging niet geschiedt zonder een vergunning overeenkomstig deze richtlijn.

De aanvraag van een vergunning en het besluit van de bevoegde autoriteit dienen betrekking te hebben op de delen van de installatie en de in artikel 13 opgesomde punten waarop de belangrijke wijziging van invloed kan zijn.

3. Elke wijziging van de kenmerken of de werking of elke uitbreiding van een installatie wordt geacht belangrijk te zijn indien de wijziging of uitbreiding op zichzelf de in bijlage I genoemde capaciteitsdrempelwaarden bereikt.

Artikel 22

Toetsing en bijstelling van de vergunningsvoorwaarden door de bevoegde autoriteit

1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteit alle vergunningsvoorwaarden geregeld toetst en deze bijstelt als dat nodig is om de naleving van deze richtlijn te garanderen.

2. Op verzoek van de bevoegde autoriteit legt de exploitant alle gegevens over die voor de toetsing van de vergunningsvoorwaarden noodzakelijk zijn.

Bij de toetsing van de vergunningsvoorwaarden maakt de bevoegde autoriteit gebruik van eventuele bij de monitoring of bij inspecties verkregen gegevens.

3. Als de Commissie een nieuw of bijgesteld BBT-referentiedocument **publiceert**, zien de lidstaten erop toe dat de bevoegde autoriteit **■** binnen vier jaar na de bekendmaking daarvan de vergunningsvoorwaarden voor de betrokken installaties toetst en, **voor zover nodig**, bijstelt.

De eerste alinea is van toepassing op alle overeenkomstig artikel 16, lid 3, toegestane afwijkingen.

4. De vergunningsvoorwaarden worden ten minste in de volgende gevallen getoetst en indien nodig bijgesteld:

- a) de door de installatie veroorzaakte verontreiniging is van dien aard dat de bestaande emissiegrenswaarden in de vergunning gewijzigd of nieuwe emissiegrenswaarden in de vergunning opgenomen moeten worden;
- b) **belangrijke veranderingen** op het gebied van de beste beschikbare technieken maken een significante beperking van de emissies mogelijk;
- c) bedrijfsveiligheid vereist de toepassing van andere technieken;
- d) indien **aan Richtlijn 2001/81/EG of** aan een milieukwaliteitsnorm overeenkomstig artikel 19, moet worden voldaan.

Artikel 23

Sluiting en sanering van terreinen

1. Onverminderd Richtlijn 2004/35/EG, **Richtlijn 2006/118/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 inzake de bescherming van grondwater tegen verontreiniging en kwaliteitsvermindering** ⁽¹⁾, **Richtlijn 2008/99/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake de bescherming van het milieu via het strafrecht** ⁽²⁾ en Richtlijn 2009 /.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... tot vaststelling van een kader voor de bescherming van de bodem ⁽³⁾ ⁽⁴⁾, ziet de bevoegde autoriteit erop toe dat de vergunningsvoorwaarden die werden opgelegd om de toepassing van het in artikel 12, punt 8, genoemde beginsel te garanderen, worden nageleefd wanneer de activiteiten definitief worden stopgezet.

2. Wanneer de activiteit gepaard gaat met het gebruik, de productie of de uitstoot van **aanzienlijke hoeveelheden van relevante** gevaarlijke stoffen die relevant zijn voor de mogelijkheid van bodem- en grondwaterverontreiniging op het terrein van de installatie, stelt de exploitant een situatierapport op alvorens de exploitatie van de installatie begint of de vergunning voor de installatie wordt bijgesteld. Dat rapport bevat de gekwantificeerde gegevens die noodzakelijk zijn om de uitgangstoestand van de bodem en het grondwater te bepalen **op het punt van aanzienlijke hoeveelheden relevante gevaarlijke stoffen**.

De Commissie stelt **de algemene** criteria voor de inhoud van het situatierapport vast.

Die maatregelen, die niet-essentiële elementen van deze richtlijn beogen te wijzigen door haar aan te vullen, worden vastgesteld volgens de in artikel 69, lid 2, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

3. Wanneer de activiteiten definitief worden stopgezet, **stelt** de exploitant **de bevoegde autoriteit hiervan op de hoogte en beoordeelt** de toestand op het punt van bodem- en grondwaterverontreiniging door gevaarlijke stoffen. Als de installatie, in vergelijking met de uitgangstoestand zoals vastgesteld in het in lid 2 bedoelde situatierapport, verontreiniging van de bodem of het grondwater met gevaarlijke stoffen heeft veroorzaakt, saneert de exploitant het terrein en herstelt hij die uitgangstoestand.

4. Als de exploitant er niet toe gehouden is een situatierapport als bedoeld in lid 2 op te stellen, neemt hij bij de definitieve stopzetting van de activiteiten de nodige maatregelen om te garanderen dat de locatie geen significant risico vormt voor de menselijke gezondheid en het milieu.

Artikel 24

Vergelijking van emissies met emissieniveaus die verband houden met de beste beschikbare technieken

De in artikel 8, punt 1, bedoelde **relevante gegevens** over de naleving **van de vergunningvoorwaarden omvatten** een vergelijking van het emissieniveau **en de emissieniveaus die verband houden met de beste beschikbare technieken** als beschreven in de BBT-referentiedocumenten. **De relevante gegevens worden onverwijld op internet toegankelijk gemaakt.**

Artikel 25

Inspecties

1. De lidstaten zetten een systeem van inspecties van installaties op.

Dat systeem omvat ook inspecties ter plaatse.

De lidstaten zorgen ervoor dat de exploitanten de bevoegde autoriteiten alle noodzakelijke assistentie verlenen om die autoriteiten in staat te stellen inspecties ter plaatse uit te voeren, monsters te nemen en de informatie te verzamelen die nodig is voor het vervullen van hun taken in het kader van deze richtlijn.

⁽¹⁾ PB L 372 van 27.12.2006, blz. 19.

⁽²⁾ PB L 328 van 6.12.2008, blz. 28.

⁽³⁾ PB L ...

⁽⁴⁾ PB: gelieve nummer, datum en publicatiereferentie in te voegen.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat er voor alle installaties een inspectieplan is.
3. Elk inspectieplan omvat de volgende elementen:
  - a) een algemene beoordeling van de relevante en significante milieuaspecten;
  - b) het geografisch gebied waarop het inspectieplan betrekking heeft;
  - c) een register van de installaties waarop het inspectieplan betrekking heeft en een algemene evaluatie van de mate waarin deze voldoen aan de eisen van deze richtlijn;
  - d) bepalingen betreffende de herziening ervan;
  - e) een synopsis van de programma's voor routine-inspecties overeenkomstig lid 5;
  - f) procedures voor niet-routinematige inspecties overeenkomstig lid 6;
  - g) voor zover nodig, bepalingen inzake samenwerking tussen verschillende inspectie instanties.
4. Op basis van de inspectieplannen stelt de bevoegde autoriteit geregeld inspectieprogramma's op, waarbij de frequentie van de bezoeken ter plaatse voor de verschillende types installaties wordt vastgesteld.

De lidstaten waarborgen dat er voldoende personen met vakkennis beschikbaar zijn om deze inspecties uit te voeren.

Die programma's behelzen ten minste een ***steekproefsgewijs vastgesteld*** bezoek ter plaatse per ***achttien maanden*** aan elke installatie. ***Deze frequentie wordt verhoogd tot tenminste één maal per zes maanden, indien bij een inspectie wordt vastgesteld dat niet voldaan is aan de vergunningvoorwaarden.***

Als die programma's gebaseerd zijn op een systematische evaluatie van de milieurisico's van de betrokken installaties, kan de frequentie van de bezoeken ter plaatse worden verminderd tot een minimum van één bezoek per 24 maanden.

De systematische evaluatie van de risico's voor het milieu is gebaseerd op objectieve criteria, zoals:

- a) ***de mate waarin de exploitant de voorwaarden van de vergunning, in acht neemt;***
- b) ***de gevolgen die de installatie heeft voor het milieu en de volksgezondheid;***
- c) ***de deelname van de exploitant aan het communautair systeem voor milieumanagement en audit (EMAS), volgens Verordening (EG) nr. 761/2001 ⁽¹⁾, of de tenuitvoerlegging van vergelijkbare milieubeheersystemen.***

De Commissie ***kan nadere*** criteria voor de beoordeling van de milieurisico's ***vaststellen.***

Die maatregelen, die *beogen* niet-essentiële elementen van deze richtlijn || te wijzigen door haar aan te vullen, worden vastgesteld volgens de in artikel 69, lid 2, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

5. De routine-inspecties dienen toereikend te zijn voor het onderzoek van het volledige spectrum van relevante milieueffecten van de betrokken installatie.

De routine-inspecties moeten garanderen dat de exploitant de vergunningsvoorwaarden naleeft.

De routine-inspecties dienen ook ter beoordeling van de doeltreffendheid van de vergunningsvoorwaarden.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 761/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2001 inzake de vrijwillige deelneming van organisaties aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem (EMAS) (PB L 114 van 24.4.2001, blz. 1).

6. Niet-routinematige, **steekproefsgewijze** inspecties worden uitgevoerd om ernstige **en gewettigde** milieuklachten, ernstige milieuongevallen, incidenten en gevallen van niet-naleving, **dan wel feiten die ernstige gevolgen voor de volksgezondheid hebben**, zo snel mogelijk te onderzoeken, alsook, indien passend, vóór de afgifte, toetsing of bijstelling van een vergunning.

Bij het uitvoeren van een niet-routinematige inspectie kunnen de bevoegde autoriteiten de exploitanten om alle informatie verzoeken om de toedracht van een ongeval, incident of een geval van niet-naleving te onderzoeken, met inbegrip van statistische gezondheidsgegevens.

7. Na elke routine-inspectie en niet-routinematige inspectie stelt de bevoegde autoriteit een verslag op waarin de bevindingen ten aanzien van de naleving van de eisen van deze richtlijn door de installatie en de conclusies ten aanzien van de eventuele noodzaak van verdere maatregelen worden neergelegd.

Het verslag wordt **binnen twee maanden** ter kennis **gebracht** van de betrokken exploitant. **Het verslag wordt** binnen **vier maanden** nadat de inspectie heeft plaatsgevonden **door de bevoegde autoriteit op internet** openbaar gemaakt.

De bevoegde autoriteit ziet erop toe dat alle in het verslag als noodzakelijk aangemerkte maatregelen binnen een redelijke termijn worden genomen.

Artikel 26

Toegang tot informatie en deelneming van het publiek aan de vergunningsprocedure

1. De lidstaten zorgen ervoor dat het betrokken publiek in een vroeg stadium reële mogelijkheden tot inspraak krijgt bij de volgende procedures:

- a) de afgifte van een vergunning voor nieuwe installaties;
- b) de afgifte van een vergunning voor een belangrijke wijziging;
- c) de bijstelling van een vergunning of van vergunningsvoorwaarden voor een installatie overeenkomstig artikel 22, lid 4, onder a);
- d) **actualisering van een vergunning of de voorwaarden daarvoor voor een installatie waarvoor een afwijking wordt toegestaan overeenkomstig artikel 16, lid 3.**

De procedure van bijlage IV is voor deze inspraak van toepassing.

Niet-gouvernementele organisaties voor milieubescherming die aan de eisen van het nationale recht voldoen, worden geacht een belang te hebben.

■

2. Wanneer een besluit over de verlening, toetsing of bijstelling van een vergunning ■ is genomen, informeert de bevoegde autoriteit het publiek en stelt het **onverwijld** de volgende informatie ter beschikking:

- a) de inhoud van het besluit, waaronder een afschrift van de vergunning en eventuele latere bijstellingen;
- b) de redenen waarop de beslissing is gebaseerd;
- c) de resultaten van het overleg dat aan het nemen van het besluit vooraf is gegaan en een toelichting van de manier waarop daarmee rekening is gehouden in dat besluit;

- d) de titel(s) van het/de BBT-referentiedocument(en) die voor de betrokken installatie of activiteit relevant zijn;
- e) de manier waarop de in **artikel 15 bedoelde vergunningvoorwaarden** zijn vastgesteld in verhouding tot de beste beschikbare technieken en de daarmee samenhangende emissieniveaus als beschreven in de BBT-referentiedocumenten;
- f) indien overeenkomstig artikel 16, lid 3, een afwijking is toegestaan, de **specifieke** redenen voor die afwijking **op basis van de in dat lid vastgelegde criteria** en de daaraan verbonden voorwaarden;
- g) het resultaat van de toetsing **■** van de vergunningen als bedoeld in artikel 22, leden 1, 3 en 4;
- h) de in het bezit van de bevoegde autoriteit zijnde resultaten van de monitoring van de lozingen die volgens de vergunningsvoorwaarden vereist is.

De lidstaten zien erop toe dat de onder letters (a) tot en met (g) bedoelde informatie onverwijld op internet openbaar wordt gemaakt.

3. De leden 1 **||** en 2 zijn van toepassing onverminderd de in artikel 4, leden 1 en 2, van Richtlijn 2003/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie ⁽¹⁾ opgenomen beperkingen.

Artikel 27

Toegang tot de rechter

1. De lidstaten zorgen ervoor dat, in overeenstemming met het toepasselijke nationale rechtsstelsel, leden van het betrokken publiek in beroep kunnen gaan bij een rechtbank of een ander bij wet ingesteld onafhankelijk en onpartijdig orgaan om de materiële of formele rechtmatigheid van enig besluit, handelen of nalaten vallend onder artikel 26 aan te vechten als aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) zij hebben een voldoende belang;
- b) zij stellen dat inbreuk is gemaakt op een recht, wanneer het bestuursprocesrecht van een lidstaat dit als voorwaarde stelt.

2. De lidstaten bepalen in welk stadium de besluiten, handelingen of nalatigheden kunnen worden aangevochten.

3. Wat een voldoende belang dan wel een inbreuk op een recht vormt, wordt bepaald door de lidstaten in het licht van de doelstelling om het publiek een ruime toegang tot de rechter te verlenen.

Te dien einde wordt het belang van een niet-gouvernementele organisatie die zich inzet voor milieubescherming en die voldoet aan alle vereisten krachtens de nationale wetgeving, geacht te voldoen aan lid 1, onder a).

Tevens worden die organisaties geacht rechten te hebben waarop inbreuk kan worden gemaakt in de zin van lid 1, onder b).

4. De bepalingen van de leden 1, 2 en 3 sluiten een toetsingsprocedure in eerste instantie bij een bestuursrechtelijke instantie niet uit en doen niet af aan de eis dat de bestuursrechtelijke toetsingsprocedures doorlopen moeten zijn alvorens beroep bij een rechterlijke instantie kan worden ingesteld, wanneer die eis bestaat naar nationaal recht.

Een dergelijke procedure moet eerlijk, billijk en snel zijn en mag niet buitensporig kostbaar zijn.

⁽¹⁾ PB L 41 van 14.2.2003, blz. 26.

5. De lidstaten dragen er zorg voor dat het publiek praktische informatie wordt verstrekt over toegang tot beroepsprocedures bij bestuursrechtelijke en rechterlijke instanties.

Artikel 28

Grensoverschrijdende effecten

1. Wanneer een lidstaat constateert dat de exploitatie van een installatie significante negatieve effecten op het milieu van een andere lidstaat zou kunnen hebben of wanneer een lidstaat die significante schade zou kunnen lijden, daarom verzoekt, doet de lidstaat op het grondgebied waarvan de aanvraag voor een vergunning overeenkomstig artikel 4 of artikel 21, lid 2, is ingediend, de andere lidstaat alle informatie die overeenkomstig bijlage IV verstrekt moet worden of beschikbaar moet worden gemaakt, toekomen op het tijdstip waarop hij die informatie beschikbaar stelt voor het publiek.

Die gegevens dienen als basis voor het nodige overleg in het kader van de bilaterale betrekkingen tussen de beide lidstaten volgens het beginsel van wederkerigheid en gelijke behandeling.

2. De lidstaten dragen er in het kader van hun bilaterale betrekkingen zorg voor dat de aanvragen in de in lid 1 genoemde gevallen gedurende een passende termijn ook toegankelijk zijn voor het publiek van de eventueel getroffen lidstaat, zodat het daarover opmerkingen kan maken alvorens de bevoegde autoriteit een besluit neemt.

3. De resultaten van overleg uit hoofde van de leden 1 en 2 worden in aanmerking genomen wanneer de bevoegde autoriteit een besluit neemt over de aanvraag.

4. De bevoegde autoriteit stelt elke lidstaat waarmee uit hoofde van lid 1 is overlegd, van het besluit over de aanvraag in kennis en doet die lidstaat de in artikel 26, lid 2, bedoelde informatie toekomen. Die lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de informatie op een geschikte wijze voor het betrokken publiek op zijn grondgebied beschikbaar wordt gesteld.

Artikel 29

Technieken in opkomst

De lidstaten bieden de exploitanten prikkels om technieken in opkomst te ontwikkelen en toe te passen.

Met het oog op de uitvoering van de eerste alinea stelt de Commissie **de volgende criteria** vast ■:

- a) het type industriële activiteiten waarvoor bij voorrang technieken in opkomst zullen worden ontwikkeld en toegepast;
- b) indicatieve streefcijfers voor de lidstaten betreffende de ontwikkeling en toepassing van technieken in opkomst;
- c) instrumenten ter beoordeling van de vooruitgang inzake ontwikkeling en toepassing van technieken in opkomst.

Die maatregelen, die *beogen* niet-essentiële elementen van deze richtlijn ■ te wijzigen door haar aan te vullen, worden vastgesteld volgens de in artikel 69, lid 2, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

HOOFDSTUK III

Bijzondere bepalingen betreffende stookinstallaties

Artikel 30

Toepassingsgebied

Dit hoofdstuk is van toepassing op voor de productie van energie bestemde stookinstallaties met een nominaal thermisch vermogen van 50 MW of meer, ongeacht het toegepaste brandstoftype.

Dit hoofdstuk is niet van toepassing op de volgende verbrandingsinstallaties:

- a) installaties waarin de verbrandingsproducten worden gebruikt voor directe verwarming, droging of enige andere behandeling van voorwerpen of materialen;
- b) naverbrandingsinstallaties voor de zuivering van rookgassen door verbranding die niet als autonome stookinstallatie worden geëxploiteerd;
- c) installaties voor het regenereren van katalysatoren voor het katalytisch kraakproces;
- d) installaties om zwavelwaterstof om te zetten in zwavel;
- e) in de chemische industrie gebruikte reactoren;
- f) cokesbatterijovens;
- g) windverhitters van hoogovens;
- h) technische voorzieningen die bij de voortstuwing van een voertuig, schip of vliegtuig worden gebruikt;
- i) gasturbines die op offshore-platforms worden gebruikt;
- j) installaties die als brandstof andere vaste of vloeibare afvalstoffen gebruiken dan de in artikel 37, lid 2, onder a), bedoelde afvalstoffen.

De artikelen 31, 32 en 35 zijn niet van toepassing op verbrandingsinstallaties wanneer deze binnen het toepassingsgebied van een sectorspecifiek BBT-referentiedocument vallen en wanneer deze uitgesloten zijn uit het toepassingsgebied van het BBT-referentiedocument inzake grote stookinstallaties.

Artikel 31

Samentellingsregels

1. Wanneer de rookgassen van twee of meer afzonderlijke stookinstallaties via een gemeenschappelijke schoorsteen worden uitgestoten, wordt het samenstel van deze installaties als één stookinstallatie aangemerkt en wordt hun capaciteit samengeteld.
2. Wanneer twee of meer afzonderlijke stookinstallaties waarvoor een vergunning is verleend of waarvoor een volledige aanvraag is ingediend vóór de in artikel 72, lid 2, vermelde datum zo worden geïnstalleerd dat hun rookgassen, met inachtneming van technische en economische omstandigheden, via één gemeenschappelijke schoorsteen zouden kunnen worden uitgestoten, wordt dit samenstel van installaties als één stookinstallatie aangemerkt en wordt hun capaciteit samengeteld.

Artikel 32

Emissiegrenswaarden

1. Rookgassen uit stookinstallaties worden op gecontroleerde wijze uitgestoten via een schoorsteen die een of meer rookgasstromen afvoert, waarvan de hoogte zo wordt berekend dat er geen gevaar bestaat voor de menselijke gezondheid of het milieu.
2. Alle vergunningen voor installaties die stookinstallaties omvatten waarvoor een vergunning is verleend of waarvoor een volledige aanvraag is ingediend vóór de in artikel 72, lid 2, vermelde datum, mits bedoelde installatie uiterlijk een jaar na die datum in bedrijf wordt genomen, bevatten voorwaarden die garanderen dat de emissies in de lucht van die installaties de in deel 1 van bijlage V vastgestelde emissiegrenswaarden niet overschrijden.
3. Alle vergunningen voor installaties die stookinstallaties omvatten waarop lid 2 niet van toepassing is, bevatten voorwaarden die garanderen dat de emissies in de lucht van die installaties de in deel 2 van bijlage V vastgestelde emissiegrenswaarden niet overtreffen.
4. De bevoegde autoriteit kan voor een periode van ten hoogste zes maanden een afwijking toestaan van de verplichting tot het naleven van de in de leden 2 en 3 bedoelde emissiegrenswaarden voor zwaveldioxide bij stookinstallaties waar voor dit doel normaliter laagzwavelige brandstof wordt verstoofd, indien de exploitant wegens een onderbreking van de voorziening met laagzwavelige brandstof ten gevolge van een ernstig tekort aan dergelijke brandstoffen niet in staat is die grenswaarden in acht te nemen.

De lidstaten stellen de Commissie onverwijld in kennis van elke krachtens de eerste alinea toegestane afwijking.

5. De bevoegde autoriteit kan een afwijking toestaan van de verplichting tot het naleven van de emissiegrenswaarden van de leden 2 en 3 voor een stookinstallatie die uitsluitend gasvormige brandstof gebruikt maar die als gevolg van een plotselinge onderbreking in de gasvoorziening uitzonderlijk een andere brandstof moet gebruiken en om die reden met een zuiveringsinrichting zou moeten worden uitgerust. Een dergelijke afwijking wordt toegestaan voor ten hoogste 10 dagen, tenzij er een absolute noodzaak bestaat om de energievoorziening in stand te houden.

De exploitant stelt de bevoegde autoriteit onverwijld in kennis van elk specifiek geval als bedoeld in de eerste alinea.

De lidstaten stellen de Commissie onverwijld in kennis van elke krachtens de eerste alinea toegestane afwijking.

6. Bij uitbreiding van een stookinstallatie **waarbij het vermogen wordt verhoogd met minstens 20 MW**, zijn de emissiegrenswaarden van deel 2 van bijlage V van toepassing op het gedeelte van de installatie waarop de verandering betrekking heeft; zij worden vastgesteld op grond van het nominale thermische vermogen van de gehele stookinstallatie.

Artikel 33

Storingen of uitvallen van de zuiveringsinrichting

1. De lidstaten dragen er zorg voor, dat de vergunningen voorschriften bevatten inzake procedures bij storingen of uitvallen van de zuiveringsinrichting.
2. De bevoegde autoriteit verlangt dat de exploitant ingeval de zuiveringsinrichting is uitgevallen en niet binnen 24 uur weer normaal functioneert, de installatie geheel of gedeeltelijk stillegt of met een weinig vervuilende brandstof in werking houdt.

De exploitant stelt de bevoegde autoriteit binnen 48 uur na de storing of het uitvallen van de zuiveringsinrichting op de hoogte.

De som van de perioden van werking zonder zuiveringsinrichting mag in een periode van 12 maanden niet meer bedragen dan 120 uur.

De bevoegde autoriteit kan in de volgende gevallen toestaan dat van de in de eerste en de derde alinea vastgestelde tijdslimieten wordt afgeweken:

- a) als het absoluut noodzakelijk is om de energievoorziening in stand te houden;
- b) als de stookinstallatie met de uitgevallen inrichting anders voor een beperkte tijd zou worden vervangen door een installatie die over het geheel genomen een hogere emissie zou veroorzaken.

Artikel 34

Monitoring van de lozingen in de lucht

1. 1. De lidstaten zorgen ervoor dat de monitoring van luchtverontreinigende stoffen plaatsvindt overeenkomstig deel 3 van bijlage V. **De lidstaten kunnen eisen dat een dergelijke monitoring plaatsvindt op kosten van de exploitant.**
2. De installatie en de werking van de geautomatiseerde monitoringapparatuur zijn onderworpen aan controles en aan een jaarlijkse verificatietest zoals omschreven in deel 3 van bijlage V.
3. De bevoegde autoriteit bepaalt de plaats van de bemonsterings- of meetpunten voor de monitoring van de emissies.
4. Alle monitoringresultaten worden op zodanige wijze geregistreerd, verwerkt en gepresenteerd dat de bevoegde autoriteit kan verifiëren of de in de vergunning opgenomen exploitatievoorwaarden en emissiegrenswaarden worden nageleefd.

Artikel 35

Naleving van de emissiegrenswaarden

De grenswaarden voor emissies in de lucht worden geacht te zijn nageleefd als aan de in deel 4 van bijlage V omschreven voorwaarden is voldaan.

Artikel 36

Gemengde stookinstallaties

1. In het geval van gemengde stookinstallaties die gelijktijdig met twee of meer brandstoffen worden gevoed, stelt de bevoegde autoriteit de emissiegrenswaarden vast volgens een berekeningswijze die de volgende stappen omvat:
  - a) zij neemt de emissiegrenswaarde voor elke brandstof en elke verontreinigende stof die overeenkomt met het nominale thermische vermogen van de hele stookinstallatie zoals aangegeven in deel 1 en deel 2 van bijlage V;
  - b) zij bepaalt de gewogen emissiegrenswaarden per brandstof; deze waarden worden verkregen door de onder a) bedoelde grenswaarden te vermenigvuldigen met de hoeveelheid door elke brandstof geleverde warmte, en het resultaat van deze vermenigvuldiging te delen door de warmte geleverd door alle brandstoffen tezamen;
  - c) zij telt de per brandstof gewogen emissiegrenswaarden bij elkaar op.
2. In het geval van gemengde stookinstallaties die distillatie- en omzettingsresiduen afkomstig van het raffineren van ruwe aardolie, alleen of in combinatie met andere brandstoffen, zelf verbruiken, kan de Commissie lid 1 wijzigen door een gemiddelde emissiegrenswaarde voor zwaveldioxide vast te stellen voor alle installaties van dit type met een nominaal thermisch vermogen van 50 MW of meer.

Deze maatregelen, die *beogen* niet-essentiële elementen van deze richtlijn ¶ te wijzigen, worden vastgesteld volgens de in artikel 69, lid 2, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

HOOFDSTUK IV

Bijzondere bepalingen betreffende afvalverbrandings-installaties en afvalmeeverbrandingsinstallaties

Artikel 37

Toepassingsgebied

1. Dit hoofdstuk is van toepassing op afvalverbrandings- en afvalmeeverbrandings-installaties waar vaste of vloeibare afvalstoffen worden verbrand of meeverbrand.

Voor de toepassing van dit hoofdstuk omvatten afvalverbrandingsinstallaties en afvalmeeverbrandingsinstallaties tevens alle verbrandingsstraten of meeverbrandingsstraten en de voorzieningen voor ontvangst, opslag en voorbehandeling ter plaatse van het afval, de systemen voor de toevoer van afval, brandstof en lucht, de stoomketel, de voorzieningen voor het behandelen van rookgassen, de voorzieningen voor de behandeling of opslag ter plaatse van residuen en afvalwater, de schoorsteen, alsook de apparatuur en de systemen voor de regeling van het verbrandings- of meeverbrandingsproces en voor de registratie en monitoring van de verbrandings- of meeverbrandingsomstandigheden.

Indien meeverbranding zodanig plaatsvindt dat de installatie ¶ in hoofdzaak ¶ voor thermische behandeling van afval bestemd is, *eerder dan voor de opwekking van energie of de fabricage van materiële producten* wordt de installatie beschouwd als een afvalverbrandingsinstallatie.

2. Dit hoofdstuk is niet van toepassing op de volgende installaties:

a) installaties waar uitsluitend de volgende afvalstoffen worden verwerkt:

i) de in artikel 3, *punt 22*, onder b), genoemde afvalstoffen;

ii) radioactief afval;

iii) karkassen van dieren die vallen onder Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten ⁽¹⁾;

iv) afvalstoffen die ontstaan bij de exploratie en de exploitatie van olie- en gasbronnen vanaf installaties in zee en die aan boord van die installaties worden verbrand;

b) experimentele installaties voor onderzoek, ontwikkeling en beproeving ter verbetering van het verbrandingsproces waar per jaar minder dan 50 ton afval wordt verwerkt.

Artikel 38

Aanvragen voor vergunningen

De vergunningsaanvragen voor afvalverbrandings- of afvalmeeverbrandingsinstallaties omvatten een beschrijving van de maatregelen die zijn gepland om te waarborgen dat aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

a) de installatie wordt zo ontworpen, uitgerust, onderhouden en geëxploiteerd dat aan de voorschriften van dit hoofdstuk wordt voldaan, met inachtneming van de afvalcategorieën die er zullen worden verbrand of meeverbrand;

⁽¹⁾ PB L 273 van 10.10.2002, blz. 1.

- b) de bij het verbrandings- en meeverbrandingsproces opgewekte warmte wordt voor zover doenlijk teruggewonnen door de productie van warmte, stoom of elektriciteit;
- c) het ontstaan van residuen en de schadelijkheid ervan worden tot een minimum beperkt, en de residuen worden in voorkomend geval gerecycleerd;
- d) de verwijdering van de residuen die niet kunnen worden vermeden of beperkt en die niet kunnen worden gerecycleerd, geschiedt overeenkomstig de nationale en de communautaire wetgeving.

Artikel 39

Vergunningsvoorwaarden

1. De vergunning bevat:
  - a) een lijst van alle afvalcategorieën die mogen worden verwerkt, waarbij ten minste de afvalcategorieën worden gebruikt die worden onderscheiden in de bij Beschikking 2000/532/EG van de Commissie vastgestelde Europese lijst van afvalstoffen, en waarbij in voorkomend geval informatie wordt verstrekt over de hoeveelheid afval van elke categorie;
  - b) een vermelding van de totale afvalverbrandings- of meeverbrandingscapaciteit van de installatie;
  - c) de grenswaarden voor de emissies in de lucht en in water;
  - d) de eisen met betrekking tot pH, temperatuur en debiet van het geloosde afvalwater;
  - e) de bemonsterings- en meetprocedures en -frequenties die moeten worden gebruikt om te voldoen aan de gestelde voorwaarden inzake monitoring van emissies;
  - f) de maximale aanvaardbare duur van technisch onvermijdelijke stilleggingen, storingen dan wel defecten aan de reinigingsapparatuur of de meetapparatuur gedurende welke de emissies in de lucht en de lozingen van afvalwater de vastgestelde emissiegrenswaarden mogen overschrijden.
2. Naast het genoemde in lid 1 bevat de vergunning voor een afvalverbrandings- of afvalmeeverbrandingsinstallatie waarin gevaarlijke afvalstoffen worden gebruikt voorts de volgende gegevens:
  - a) een lijst van de hoeveelheden van de verschillende categorieën gevaarlijke afvalstoffen die mogen worden verwerkt;
  - b) een specificatie van de minimale en de maximale toevoer van die gevaarlijke afvalstoffen, de laagste en de hoogste calorische waarde ervan, alsmede de maximumgehalten aan PCB's, PCP, chloor, fluor, zwavel, zware metalen en andere verontreinigende stoffen.
3. De lidstaten kunnen een lijst opstellen van de in de vergunning op te nemen afvalcategorieën die in bepaalde categorieën van afvalmeeverbrandingsinstallaties mogen worden meeverbrand.
4. De bevoegde autoriteit toetst de voorwaarden in de vergunningen geregeld en stelt die zo nodig bij.

Artikel 40

Controle van de emissies

1. De rookgassen van afvalverbrandingsinstallaties en afvalmeeverbrandingsinstallaties moeten op beheerste wijze worden geloosd door een schoorsteen waarvan de hoogte zo wordt berekend dat de menselijke gezondheid en het milieu daardoor worden beschermd.

2. De emissies in de lucht van afvalverbrandingsinstallaties en afvalmeeverbrandings-installaties mogen de in deel 3 en deel 4 van bijlage VI vastgestelde of overeenkomstig deel 4 van die bijlage bepaalde emissiegrenswaarden niet te overschrijden.

Wanneer in een afvalmeeverbrandingsinstallatie meer dan 40 % van de vrijkomende warmte afkomstig is van gevaarlijk afval, of wanneer in de installatie onbehandeld ongesorteerd stedelijk afval wordt meeverbrand, zijn de emissiegrenswaarden van deel 3 van bijlage VI bij deze richtlijn van toepassing.

3. Lozingen in het aquatisch milieu van bij de reiniging van rookgassen ontstaan afvalwater moeten voor zover doenlijk worden beperkt en de concentraties van verontreinigende stoffen mogen de emissiegrenswaarden van deel 5 van bijlage VI niet overschrijden.

4. De emissiegrenswaarden zijn van toepassing op het punt waar het bij de reiniging van rookgassen ontstaan afvalwater door de verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie afvalverbrandings- of afvalmeeverbrandingsinstallatie wordt geloosd.

Wanneer het bij de reiniging van rookgassen ontstane afvalwater buiten de afvalverbrandings- of afvalmeeverbrandingsinstallatie wordt gezuiverd in een zuiveringsinstallatie die uitsluitend voor de zuivering van dit type afvalwater is bestemd, zijn de emissiegrenswaarden van deel 5 van bijlage VI van toepassing op het punt waar het afvalwater de zuiveringsinstallatie verlaat. Als het bij de reiniging van rookgassen ontstane afvalwater hetzij ter plaatse, hetzij op een andere locatie gezamenlijk met afvalwater uit andere bronnen wordt gezuiverd, bepaalt de exploitant aan de hand van passende massabalansberekeningen, met gebruikmaking van de meetresultaten als omschreven in bijlage VI, deel 6, punt 2, hoe groot het aandeel van de emissies in de uiteindelijk geloosde hoeveelheid afvalwater is dat kan worden toegeschreven aan het bij de reiniging van rookgassen ontstane afvalwater.

In geen geval mag afvalwater worden verdund om te voldoen aan de emissiegrenswaarden van deel 5 van bijlage VI.

5. De terreinen van afvalverbrandings- en afvalmeeverbrandingsinstallaties, met de bijbehorende terreinen voor de opslag van afval, worden zodanig ontworpen en geëxploiteerd dat het ongeoorloofd en accidenteel vrijkomen van verontreinigende stoffen in bodem, oppervlaktewater en grondwater wordt voorkomen.

Er moet worden voorzien in opvangcapaciteit voor van het terrein van de afvalverbrandings- of afvalmeeverbrandingsinstallatie wegvloeiend verontreinigd regenwater en voor verontreinigd water dat afkomstig is van overlopen of brandbestrijding. De opvangcapaciteit dient zodanig te zijn, dat dit water, alvorens het wordt geloosd, zo nodig kan worden onderzocht en gezuiverd.

6. Onverminderd artikel 44, lid 4, onder c), gaat de afvalverbrandingsinstallatie of de afvalmeeverbrandingsinstallatie, of gaan de afzonderlijke ovens die deel uitmaken van een afvalverbrandingsinstallatie of afvalmeeverbrandingsinstallatie, bij overschrijding van de emissiegrenswaarden in geen geval meer dan vier uur ononderbroken door met de verbranding van afval.

De totale tijdsduur gedurende welke een installatie in die omstandigheden in werking is, mag per jaar niet meer bedragen dan 60 uur.

De in de tweede alinea vastgestelde tijdslimiet geldt voor die ovens die verbonden zijn met één enkele rookgasreinigingsinrichting.

Artikel 41

Uitvallen

Als een inrichting uitvalt, vermindert de exploitant de activiteit van de installatie zo spoedig mogelijk of legt hij de installatie stil totdat normale werking opnieuw mogelijk is.

Artikel 42

Monitoring van emissies

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de monitoring van de emissies plaatsvindt overeenkomstig deel 6 en deel 7 van bijlage VI.
2. Gecontroleerd wordt of de geautomatiseerde meetsystemen naar behoren zijn geïnstalleerd en functioneren; jaarlijks worden zij onderworpen aan een verificatietest als omschreven in bijlage VI, deel 6, punt 1.
3. De bevoegde autoriteit bepaalt de plaats van de bemonsterings- of meetpunten voor de bemonstering van de emissies.
4. Alle monitoringresultaten worden op zodanige wijze geregistreerd, verwerkt en gepresenteerd dat de bevoegde autoriteit kan controleren of de in de vergunning opgenomen exploitatievoorwaarden en emissiegrenswaarden worden nageleefd.
5. Zodra in de Gemeenschap geschikte meettechnieken beschikbaar zijn, stelt de Commissie vast vanaf welke datum continumetingen van de emissies in de lucht van dioxinen en zware metalen moeten worden uitgevoerd.

Deze maatregelen, die *beogen* niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn ¶ te wijzigen door haar aan te vullen, worden vastgesteld volgens de in artikel 69, lid 2, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

Artikel 43

Naleving van de emissiegrenswaarden

De grenswaarden voor emissies in de lucht en in water worden geacht te worden nageleefd indien aan de in bijlage VI, deel 8, beschreven voorwaarden wordt voldaan.

Artikel 44

Exploitatievoorwaarden

1. De afvalverbrandingsinstallaties worden zo geëxploiteerd, dat een verbrandingsniveau wordt bereikt waarbij de totale hoeveelheid organische koolstof (TOC) in de slakken en de bodemas minder bedraagt dan 3 %, of hun gloeiverlies minder bedraagt dan 5 %, van het droge gewicht van het materiaal. Zo nodig moet het afval met passende technieken worden voorbehandeld.
2. Afvalverbrandingsinstallaties en afvalmeeverbrandingsinstallaties worden zodanig ontworpen, uitgerust, gebouwd en geëxploiteerd dat, zelfs in de meest ongunstige omstandigheden, het bij de verbranding of meeverbranding van het afval ontstane gas na de laatste toevoer van verbrandingslucht op beheerste en homogene wijze wordt verhit tot een temperatuur van ten minste 850 °C gedurende ten minste twee seconden.

Indien gevaarlijk afval met een gehalte van meer dan 1 % gehalogeneerde organische stoffen, uitgedrukt in chloor, wordt verbrand of meeverbrand, bedraagt de vereiste temperatuur om aan de eerste alinea te voldoen, ten minste 1 100 °C.

In afvalverbrandingsinstallaties wordt de in de eerste en de tweede alinea bedoelde temperatuur gemeten dichtbij de binnenwand van de verbrandingskamer. De bevoegde autoriteit kan toestaan dat de metingen op een ander representatief punt van de verbrandingskamer worden uitgevoerd.

3. Elke verbrandingskamer van een afvalverbrandingsinstallatie wordt uitgerust met ten minste één hulpbrander. Deze brander moet automatisch worden ingeschakeld wanneer de temperatuur van de verbrandingsgassen na de laatste toevoer van verbrandingslucht tot onder de in lid 2 vastgestelde temperatuur zakt. Hij moet ook tijdens de inwerkingstelling en de stillegging van de installatie worden gebruikt teneinde ervoor te zorgen dat die temperatuur gedurende bedoelde werkzaamheden steeds wordt gehandhaafd zolang zich onverbrande afvalstoffen in de verbrandingskamer bevinden.

Er worden geen brandstoffen naar de hulpbrander toegevoerd die hogere emissies kunnen veroorzaken dan bij het stoken van gasolie als omschreven in artikel 1, lid 1, van Richtlijn 93/12/EEG van de Raad van 23 maart 1993 betreffende het zwavelgehalte van bepaalde vloeibare brandstoffen ⁽¹⁾, vloeibaar gas of aardgas het geval is.

4. Afvalverbrandingsinstallaties en afvalmeeverbrandingsinstallaties maken gebruik van een automatisch systeem ter voorkoming dat afval wordt toegevoerd in de volgende situaties:
  - a) bij het in werking stellen, totdat de in lid 2 vastgestelde temperatuur dan wel de volgens *artikel 45*, lid 1, aangegeven temperatuur is bereikt;
  - b) wanneer de in lid 2 vastgestelde temperatuur dan wel de volgens *artikel 45*, lid 1, aangegeven temperatuur niet gehandhaafd blijft;
  - c) wanneer de continumetingen uitwijzen dat een emissiegrenswaarde wordt overschreden als gevolg van storingen of defecten in de rookgasreinigungsapparatuur.
5. De warmte die door afvalverbrandingsinstallaties of afvalmeeverbrandingsinstallaties wordt opgewekt, wordt voor zover doenlijk teruggewonnen.
6. Infectieus ziekenhuisafval wordt direct in de oven geplaatst, zonder eerst met andere afvalcategorieën te worden vermengd en zonder rechtstreeks te worden aangeraakt.
7. De lidstaten zorgen ervoor dat afvalverbrandingsinstallaties of afvalmeeverbrandingsinstallaties worden geëxploiteerd door en onder de controle staan van een natuurlijke persoon die bevoegd is om de installatie te beheren.

Artikel 45

Machtiging tot wijziging van de exploitatievoorwaarden

1. Mits aan de overige voorschriften van dit hoofdstuk wordt voldaan, mogen door de bevoegde autoriteit voorschriften worden vastgesteld die verschillen van die van de leden 1, 2 en 3 van *artikel 44* en, wat de temperatuur betreft, van lid 4 van dat artikel, en die in de vergunning voor bepaalde categorieën afval of voor bepaalde thermische processen worden omschreven. De lidstaten kunnen regels stellen voor dergelijke machtigingen.
2. Voor afvalverbrandingsinstallaties mag de wijziging van de exploitatievoorwaarden er niet toe leiden dat meer residuen of residuen met een hoger gehalte aan organische verontreinigende stoffen worden geproduceerd dan te verwachten is onder de in de leden 1, 2 en 3 van *artikel 44* genoemde voorwaarden.
3. Afvalverbrandingsinstallaties die overeenkomstig lid 1 worden gemachtigd om afwijkende exploitatievoorwaarden toe te passen, leven ten minste de emissiegrenswaarden voor CO en voor de totale hoeveelheid organische koolstof van bijlage VI, deel 3, na.

Ovens in de papierpulp- en papierindustrie die schorsafval meeverbranden op de plaats van productie, die vóór 28 december 2002 in bedrijf waren en over een vergunning beschikten en die overeenkomstig lid 1 worden gemachtigd om afwijkende exploitatievoorwaarden toe te passen, dienen ten minste aan de emissiegrenswaarden voor de totale hoeveelheid koolstof van deel 3 van bijlage VI te voldoen.

4. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van alle op grond van de leden 1, 2 en 3 toegestane exploitatievoorwaarden alsmede van de uitslagen van de verrichte controles als onderdeel van de krachtens de rapportagebepalingen van *artikel 66* verstrekte informatie.

⁽¹⁾ PB L 74 van 27.3.1993, blz. 81.

Artikel 46

Aflevering en inontvangstneming van afval

1. De exploitant van de afvalverbrandingsinstallatie of afvalmeeverbrandingsinstallatie treft in samenhang met de aflevering en inontvangstneming van de afvalstoffen alle nodige voorzorgsmaatregelen om de verontreiniging van lucht, bodem, oppervlaktewater en grondwater alsmede andere negatieve milieueffecten, stankoverlast en geluidhinder en directe risico's voor de menselijke gezondheid te voorkomen of, zover als haalbaar is, te beperken.

2. De exploitant stelt, overeenkomstig de bij Beschikking 2000/532/EG van de Commissie vastgestelde Europese lijst van afvalstoffen, de massa van elke afvalcategorie vast, voordat het afval bij de afvalverbrandingsinstallatie of afvalmeeverbrandingsinstallatie wordt aanvaard.

3. Voordat gevaarlijke afvalstoffen bij de afvalverbrandingsinstallatie of afvalmeeverbrandingsinstallatie worden aanvaard, vergaart de exploitant de beschikbare informatie over de afvalstoffen teneinde te verifiëren of aan de vergunningsvoorwaarden van *artikel 39*, lid 2, is voldaan.

Deze informatie behelst de volgende elementen:

a) alle administratieve informatie over het opwekkingsproces als vervat in de documenten van lid 4, onder a);

b) de fysische en, voor zover doenlijk, de chemische samenstelling van de afvalstoffen, alsmede alle overige benodigde gegevens voor de beoordeling van de geschiktheid van die stoffen voor het beoogde verbrandingsproces;

c) de gevaarlijke eigenschappen van de afvalstoffen, de stoffen waarmee zij niet mogen worden gemengd en de bij behandeling van de afvalstoffen te treffen voorzorgsmaatregelen.

4. Voordat de gevaarlijke afvalstoffen bij de afvalverbrandingsinstallatie of afvalmeeverbrandingsinstallatie worden aanvaard, volgt de exploitant van de installatie ten minste de volgende procedures:

a) controle van de documenten die vereist zijn op grond van Richtlijn 2008/98/EG alsmede, in voorkomend geval, op grond van Verordening (EEG) nr. 259/93 van de Raad van 1 februari 1993 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾ en de wetgeving inzake het vervoer van gevaarlijke goederen;

b) behalve wanneer dit niet dienstig is, representatieve bemonstering, zo mogelijk voordat de lading wordt gelost, om aan de hand van controles na te gaan of de monsters met de in lid 3 bedoelde informatie overeenstemmen en om het de bevoegde autoriteiten mogelijk te maken de aard van de behandelde afvalstoffen vast te stellen.

De onder b) bedoelde monsters worden gedurende ten minste een maand na de verbranding of meeverbranding van de betrokken afvalstoffen bewaard.

5. De bevoegde autoriteit kan afwijkingen van de leden 2, 3 en 4 toestaan voor afvalverbrandingsinstallaties of afvalmeeverbrandingsinstallaties die deel uitmaken van een onder hoofdstuk II vallende installatie en die uitsluitend binnen die installatie zelf geproduceerd afval verbranden of meeverbranden.

Artikel 47

Residuen

1. Het ontstaan van residuen en de schadelijkheid daarvan worden tot een minimum beperkt. De residuen worden, in voorkomend geval, in de installatie zelf of daarbuiten gerecycleerd.

⁽¹⁾ PB L 30 van 6.2.1993, blz. 1.

2. Vervoer en tussentijdse opslag van droge residuen in de vorm van stof geschieden op zodanige wijze dat verspreiding van die residuen in het milieu voorkomen wordt.

3. Voordat de methoden van verwijdering of recycling van de residuen worden vastgesteld, worden passende tests uitgevoerd om na te gaan welke de fysische en chemische eigenschappen en het verontreinigend vermogen van de residuen zijn. Die tests hebben betrekking op de totale oplosbare fractie en de oplosbare fractie zware metalen.

Artikel 48

Belangrijke wijziging

Een wijziging van de exploitatie van een afvalverbrandingsinstallatie of een afvalmeeverbrandingsinstallatie waar uitsluitend ongevaarlijk afval wordt verwerkt in een onder hoofdstuk II vallende installatie, wordt, indien zij de verbranding of meeverbranding van gevaarlijk afval met zich meebrengt, beschouwd als een belangrijke wijziging.

Artikel 49

Verslaglegging en publieksvoorlichting over afvalverbrandingsinstallaties en afvalmeeverbrandingsinstallaties

1. Aanvragen voor nieuwe vergunningen voor afvalverbrandingsinstallaties en afvalmeeverbrandingsinstallaties worden gedurende een passende periode op een of meer plaatsen ter inzage gelegd van het publiek, opdat het publiek opmerkingen over de aanvragen kan maken vooraleer de bevoegde autoriteit een besluit neemt. Dit besluit, dat ten minste een afschrift van de vergunning moet omvatten, alsmede eventuele latere actualisering daarvan, moeten eveneens openbaar worden gemaakt.

2. Voor afvalverbrandingsinstallaties of afvalmeeverbrandingsinstallaties met een nominale capaciteit van twee ton of meer per uur omvat het in *artikel 66* bedoelde verslag informatie over de werking van en de controle op de installatie en wordt daarin een beeld geschetst van het verloop van het verbrandings- of meeverbrandingsproces en van het niveau van de emissies in de lucht en in water in verhouding tot de emissiegrenswaarden. Deze informatie wordt beschikbaar gesteld voor het publiek.

3. De bevoegde autoriteit stelt een lijst op van de afvalverbrandingsinstallaties en afvalmeeverbrandingsinstallaties met een nominale capaciteit van minder dan twee ton per uur en stelt deze ter beschikking van het publiek.

HOOFDSTUK V

Bijzondere bepalingen voor installaties waarin en activiteiten waarbij organische oplosmiddelen worden gebruikt

Artikel 50

Toepassingsgebied

Dit hoofdstuk is van toepassing op de in bijlage VII, deel 1, vermelde activiteiten en, indien van toepassing, wanneer de in deel 2 van die bijlage vermelde verbruiksdrempels worden bereikt.

Artikel 51

Definities

Voor de toepassing van dit hoofdstuk gelden de volgende definities:

- 1) bestaande installatie: een installatie in bedrijf; die vóór 1 april 2001 vergunning heeft verkregen of die vóór 1 april 2001 een volledige aanvraag om een vergunning heeft ingediend, mits die installatie uiterlijk 1 april 2002 in gebruik is genomen;
- 2) rookgassen: de uiteindelijke uitwerp in de lucht van gassen met vluchtige organische stoffen of andere verontreinigende stoffen uit een rookgaskaanal of uit nabehandlingsapparatuur in de lucht;

- 3) diffuse emissie: emissie, in een andere vorm dan van rookgassen, van vluchtige organische stoffen in lucht, bodem of water alsmede oplosmiddelen die zich in enig product bevinden, tenzij anders vermeld in bijlage VII, deel 2;
- 4) totale emissie: de som van diffuse emissies en emissies van rookgassen;
- 5) mengsel: een mengsel zoals gedefinieerd in artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH) ⁽¹⁾;
- 6) kleefstof: een mengsel, met inbegrip van alle voor een juist gebruik benodigde organische oplosmiddelen of organische oplosmiddelen bevattende mengsels, dat wordt gebruikt om afzonderlijke delen van een product samen te kleven;
- 7) inkt: een mengsel, met inbegrip van alle voor een juist gebruik benodigde organische oplosmiddelen of organische oplosmiddelen bevattende mengsels, dat bij een drukactiviteit wordt gebruikt om een tekst of afbeeldingen op een oppervlak af te drukken;
- 8) lak: een doorzichtige coating;
- 9) verbruik: de totale input van organische oplosmiddelen per kalenderjaar of een andere periode van twaalf maanden in een installatie, verminderd met eventuele vluchtige organische stoffen die voor hergebruik zijn teruggewonnen;
- 10) input: de hoeveelheid organische oplosmiddelen en de hoeveelheid daarvan in mengsels die tijdens het uitoefenen van een activiteit worden gebruikt, met inbegrip van de binnen en buiten de installatie gerecycleerde oplosmiddelen, die telkens worden meegerekend wanneer zij worden gebruikt om de activiteit uit te oefenen;
- 11) hergebruik: het gebruik van uit een installatie teruggewonnen organische oplosmiddelen voor elk technisch of commercieel doel, met inbegrip van het gebruik als brandstof maar met uitzondering van de definitieve verwijdering van deze teruggewonnen organische oplosmiddelen als afval;
- 12) gesloten systeem: een systeem dat zodanig functioneert dat de uit de activiteit vrijkomende vluchtige organische stoffen beheerst worden afgevangen en uitgestoten, hetzij via een rookgaskanaal of via nabehandelingsapparatuur, en derhalve niet volledig diffuus zijn;
- 13) opstarten en stilleggen: activiteiten met uitzondering van regelmatig oscillerende activiteitenfasen die worden uitgevoerd wanneer een activiteit, een deel van de installatie of een reservoir in of buiten bedrijf wordt gesteld of in of uit de onbelaste toestand wordt gebracht.

Artikel 52

Vervanging van gevaarlijke stoffen

Stoffen of mengsels die van een of meer van de risicozinnen R45, R46, R49, R60 en R61 zijn of moeten zijn voorzien wegens hun gehalte aan vluchtige organische stoffen die krachtens Richtlijn 67/548/EEG als kankerverwekkend, mutageen of giftig voor de voortplanting zijn ingedeeld, moeten voorzover mogelijk binnen zo kort mogelijke tijd door minder schadelijke stoffen of mengsels worden vervangen.

Artikel 53

Controle van de emissies

1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om een van de volgende resultaten te verkrijgen:

⁽¹⁾ PB L 396 van 30.12.2006, blz. 1.

- a) de emissie van vluchtige organische stoffen uit installaties is niet hoger dan de in bijlage VII, delen 2 en 3 vermelde emissiegrenswaarden voor rookgassen en de diffuse-emissiegrenswaarden of de totale emissiegrenswaarden en voldaan is aan de overige voorschriften;
- b) de installaties voldoen aan de eisen van het reductieprogramma die zijn opgenomen in bijlage VII, deel 5, mits een emissiebeperking wordt bereikt die gelijkwaardig is met die welke bij toepassing van de onder a) bedoelde emissiegrenswaarden zou zijn bereikt.

De lidstaten brengen overeenkomstig *artikel 66*, lid 1, verslag uit bij de Commissie over de vorderingen die zijn gemaakt bij de onder punt b) bedoelde gelijkwaardige emissiebeperking.

2. In afwijking van lid 1, onder a), wanneer de exploitant de bevoegde autoriteit het bewijs levert dat de diffuse-emissiegrenswaarde technisch en economisch niet haalbaar is voor een afzonderlijke installatie, kan de bevoegde autoriteit toestaan dat de emissie die emissiegrenswaarde overschrijdt op voorwaarde dat er geen aanmerkelijke gevaren voor de menselijke gezondheid of het milieu zijn te verwachten en de exploitant de bevoegde autoriteit het bewijs levert dat er gebruik wordt gemaakt van de beste beschikbare technieken.

3. In afwijking van lid 1, kan de bevoegde autoriteit, voor onder punt 8 van de tabel in bijlage VII, deel 2, punt 8, bedoelde coatingprocessen die niet in een gesloten systeem kunnen worden toegepast, toestaan dat de emissies van de installatie niet voldoen aan de in dat lid opgenomen eisen indien de exploitant de bevoegde autoriteit het bewijs levert dat het technisch en economisch niet haalbaar is daaraan te voldoen en dat gebruik wordt gemaakt van de beste beschikbare technieken.

4. De lidstaten brengen over de in de leden 2 en 3 bedoelde uitzonderingen verslag uit bij de Commissie overeenkomstig *artikel 66*, lid 2.

5. De emissie van vluchtige organische stoffen die is of moeten zijn voorzien van een of meer van de risicozinnen R40, R45, R46, R49, R60, R61 of R68 wordt beperkt als in een gesloten systeem, voorzover dit technisch en economisch haalbaar is, om de volksgezondheid en het milieu te beschermen en mag de in bijlage VII, deel 4, vermelde emissiegrenswaarden niet overschrijden.

6. Installaties waar twee of meer activiteiten worden verricht die elk de drempelwaarden van bijlage VII, deel 2, overschrijden, moeten,

a) ten aanzien van de in lid 5 gespecificeerde stoffen, voor elke activiteit afzonderlijk voldoen aan de in dat lid vermelde eisen;

b) ten aanzien van alle andere stoffen:

i) hetzij voor elke activiteit afzonderlijk voldoen aan de in lid 1 vermelde eisen,

ii) hetzij een totale emissie van vluchtige organische stoffen hebben die niet hoger is dan bij toepassing van punt i) het geval zou zijn geweest.

7. Alle passende voorzorgsmaatregelen worden getroffen om de emissies van vluchtige organische stoffen bij het starten en stilleggen van de installatie tot een minimum te beperken.

Artikel 54

Monitoring van emissies

De lidstaten zorgen ervoor, hetzij door vermelding in de voorwaarden van de vergunning, hetzij door algemeen bindende voorschriften dat de emissies overeenkomstig bijlage VII, deel 6, worden gemeten.

Artikel 55

Inachtneming van emissiegrenswaarden

De emissiegrenswaarden in rookgassen worden beschouwd in acht te zijn genomen indien wordt voldaan aan de voorwaarden in bijlage VII, deel 8.

Artikel 56

Verslaglegging over het inachtnemen van de voorwaarden

In het in artikel 8, lid 1, bedoelde verslag moet worden aangetoond dat een van de volgende in acht wordt genomen:

- a) de emissiegrenswaarden voor rookgassen, de diffuse- en de totale emissiegrenswaarden,
- b) de eisen van het reductieprogramma krachtens, bijlage VII, deel 5,
- c) de overeenkomstig *artikel 53*, leden 2 en 3, toegestane uitzonderingen.

Het verslag kan een oplosmiddelenboekhouding bevatten dat is opgesteld overeenkomstig bijlage VII, deel 7.

Artikel 57

Belangrijke wijziging van bestaande installaties

1. Een wijziging in de massa organische oplosmiddelen die een installatie gemiddeld op één dag maximaal als input gebruikt, als de installatie bij de ontwerpoutput in andere omstandigheden dan opstarten, stilleggen en onderhoud functioneert, wordt als belangrijk beschouwd indien deze leidt tot een verhoging van de emissie van vluchtige organische stoffen van meer dan:

- 25 % voor een installatie waarvan de activiteiten binnen de laagste drempelwaarde-interval vallen van de punten 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 of 17 van bijlage VII, deel 2, of, wat betreft de andere activiteiten van bijlage VII, deel 2, die minder dan 10 ton oplosmiddel per jaar gebruikt;
- 10 % voor alle andere installaties.

2. Wanneer een bestaande installatie een belangrijke wijziging ondergaat of na een belangrijke wijziging voor het eerst onder de richtlijn valt, wordt dat deel van de installatie dat de belangrijke wijziging heeft ondergaan behandeld als nieuwe installatie dan wel als een bestaande installatie, mits de totale emissies van de gehele installatie niet hoger zijn dan wanneer het deel dat belangrijke wijzigingen heeft ondergaan als nieuwe installatie was behandeld.

3. Na een belangrijke wijziging gaat de bevoegde autoriteit opnieuw na of de installatie aan de eisen van deze richtlijn voldoet.

Artikel 58

Uitwisseling van informatie over de vervanging van organische oplosmiddelen

De Commissie organiseert een uitwisseling van informatie met de lidstaten, de betrokken industrie en *niet-gouvernementele* organisaties op het gebied van de milieubescherming over het gebruik van organische oplosmiddelen en mogelijke vervangingsproducten en over technieken met de minst mogelijke gevolgen voor lucht, water, bodem, ecosystemen en de menselijke gezondheid.

Informatie wordt uitgewisseld over alle volgende onderwerpen:

- a) de geschiktheid voor het gebruik,
- b) de mogelijke gevolgen voor de menselijke gezondheid in het algemeen en voor beroepsmatige blootstelling in het bijzonder,
- c) de mogelijke gevolgen voor het milieu,
- d) de economische gevolgen, met name de kosten en baten van de beschikbare mogelijkheden.

Artikel 59

Toegang tot informatie

1. Het besluit van de bevoegde autoriteit, met ten minste een afschrift van de vergunning, en eventuele latere bijwerkingen zijn voor het publiek toegankelijk.

De algemeen bindende voorschriften voor installaties en de lijst van installaties die aan vergunningen en registratie zijn onderworpen zijn voor het publiek toegankelijk.

2. De resultaten van de bij *artikel 54* verplicht gestelde monitoring van emissies waarover de bevoegde autoriteit beschikt zijn voor het publiek toegankelijk.

3. De leden 1 en 2 zijn van toepassing met inachtneming van de beperkingen die bij *artikel 4*, leden 1 en 2, van Richtlijn 2003/4/EG zijn vastgesteld.

HOOFDSTUK VI

Bijzondere bepalingen voor installaties die titaandioxide produceren

Artikel 60

Toepassingsgebied

Dit hoofdstuk is van toepassing op installaties die titaandioxide produceren.

Artikel 61

Verbod op de lozing van afvalstoffen

De lidstaten verbieden de lozing van de volgende afvalstoffen in wateren, zee of oceaan:

- 1) vaste afvalstoffen,
- 2) moederlogen afkomstig uit de filtratiefase na de hydrolyse van de oplossing van titanylsulfaat van installaties die het sulfaatproces toepassen, waaronder zure afvalstoffen die met deze logen zijn gecombineerd en die gemiddeld meer dan 0,5 % vrij zwavelzuur en verschillende zware metalen, waaronder zure afvalstoffen bevatten die zijn verdund tot ze 0,5 % of minder vrij zwavelzuur bevatten;
- 3) afvalstoffen afkomstig van installaties die het chlorideproces toepassen en die meer dan 0,5 % vrij zoutzuur en verschillende zware metalen bevatten, waaronder deze afvalstoffen die zijn verdund tot ze 0,5 % of minder vrij zwavelzuur bevatten;

- 4) filterzouten en slibvormige en vloeibare afvalstoffen die vrijkomen bij de behandeling (concentratie of neutralisatie) van de onder de leden 2) en 3) genoemde afvalstoffen en die verschillende zware metalen bevatten, maar met uitsluiting van geneutraliseerde en gefilterde of gedecanteerde afvalstoffen die slechts sporen van zware metalen bevatten en die, vóór enigerlei verdunning, een pH-waarde van meer dan 5,5 hebben.

Artikel 62

Controle van emissies in water

1. Emissies vanuit installaties in water mogen de in Bijlage VIII, deel 1, vermelde emissiegrenswaarden niet overschrijden.
2. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat proeven inzake acute toxiciteit worden uitgevoerd overeenkomstig bijlage VIII, deel 2, punt 1 en dat de resultaten van deze proeven overeenstemmen met de in bijlage VIII, deel 2, punt 2, vermelde waarden.

Artikel 63

Preventie en controle van emissies in de lucht

1. De emissie van zuurdruppels uit installaties moet worden voorkomen.
2. Emissies uit installaties in de lucht mogen de in bijlage VIII, deel 3, vermelde emissiegrenswaarden niet overschrijden.

Artikel 64

Monitoring van emissies en het milieu

1. De lidstaten dragen zorg voor de monitoring van emissies in water zodat de bevoegde autoriteit kan controleren of voldaan wordt aan de voorwaarden van de vergunning en *artikel 62*.
2. De lidstaten dragen zorg voor de monitoring van emissies in de lucht zodat de bevoegde autoriteit kan controleren of voldaan wordt aan de voorwaarden van de vergunning en *artikel 63*.

Een dergelijke monitoring omvat ten minste de monitoring van emissies als beschreven in bijlage VII, deel 5.

3. De lidstaten zorgen voor de monitoring van het milieu dat beïnvloed wordt door lozingen van afvalstoffen in water door titaandioxideproducerende installaties overeenkomstig bijlage VIII, deel 4.
4. De monitoring wordt verricht overeenkomstig de CEN-normen of, indien CEN-normen ontbreken, de ISO-normen, de nationale of internationale normen die gegevens van een gelijkwaardige wetenschappelijke kwaliteit opleveren.

HOOFDSTUK VII

Comité, overgangsbepalingen en slotbepalingen

Artikel 65

Bevoegde autoriteiten

De lidstaten wijzen de bevoegde autoriteiten en instanties aan die verantwoordelijk zijn voor het nakomen van de verplichtingen die uit deze richtlijn voortvloeien.

Artikel 66

Verslaglegging door de lidstaten

1. De lidstaten verstrekken de Commissie informatie over de uitvoering van deze richtlijn, representatieve gegevens over emissies en andere milieu-effecten, emissiegrenswaarden en de toepassing van de beste beschikbare technieken overeenkomstig de artikelen 15 en 16 **en over de afwijkingen die in overeenstemming met artikel 16, lid 3 zijn toegelaten.**

De lidstaten ontwikkelen nationale informatiesystemen en werken deze regelmatig bij om de in de eerste alinea bedoelde gegevens elektronisch toe te kunnen zenden *aan de Commissie*. **De lidstaten stellen aan het publiek een samenvatting van de geleverde informatie beschikbaar.**

2. De Commissie stelt de soort en de structuur vast van de informatie die de lidstaten overeenkomstig lid 1 moeten verstrekken.

Deze maatregelen, die *beogen* niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn ¶ te wijzigen, *door haar aan te vullen*, worden vastgesteld volgens de in artikel 69, lid 2, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

3. Binnen drie jaar na de in artikel 71, lid 1, vermelde datum en vervolgens om de drie jaar brengt de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de uitvoering van deze richtlijn aan de hand van de in lid 1 bedoelde informatie die zonodig vergezeld gaat van een wetgevend voorstel.

Artikel 67

Wijzigingen van de bijlagen

1. Met behulp van de beste beschikbare technieken zal de Commissie, **zoals omschreven in het desbetreffende BBT-referentiedocument, binnen twaalf maanden na de openbaarmaking van een BBT-referentiedocument in overeenstemming met artikel 14, gebaseerd op de BBT-conclusies in het BBT-referentiedocument, de bijlagen V, VI, VII en VIII aanpassen door het vaststellen van emissiegrenswaarden als minimum voorwaarden. Emissiegrenswaarden kunnen worden vervangen door gelijkwaardige parameters of technische maatregelen en controle- en nalevingsvoorschriften, mits een gelijkwaardig niveau van milieubescherming kan worden bereikt.**

Deze maatregelen, die *beogen* niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn te wijzigen, worden vastgesteld volgens de in artikel 69, lid 2, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

2. **Voorafgaand aan de goedkeuring van de in het eerste lid bedoelde maatregelen, pleegt de Commissie overleg met de relevante bedrijfstakken en met niet-gouvernementele organisaties voor milieubescherming en brengt ze verslag uit over de uitkomst van het overleg en de manier waarop hiermee rekening is gehouden.**

Artikel 68

Minimumvereisten

1. **Met inachtneming van artikel 67 zal de Commissie, binnen twaalf maanden na de openbaarmaking van het BBT-referentiedocument en in overeenstemming met artikel 14, op basis van de BBT-conclusies in het BBT-referentiedocument, de minimum vereiste emissiegrenswaarden en controle- en nalevingsvoorschriften, vaststellen. Emissiegrenswaarden kunnen worden vervangen door gelijkwaardige parameters of technische maatregelen, mits hierdoor een gelijkwaardig niveau van milieubescherming kan worden bereikt.**

Dergelijke minimum vereisten hebben tot doel een aanmerkelijk milieu-effect te bereiken wat betreft de betrokken activiteiten of installaties en zijn gebaseerd op BBT/AEL.

Deze maatregelen, die beogen niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn te wijzigen, worden vastgesteld volgens de in artikel 69, lid 2, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

2. *Voorafgaand aan de goedkeuring van de in het eerste lid bedoelde uitvoeringsmaatregelen, pleegt de Commissie overleg met de relevante organisaties uit het bedrijfsleven en met niet-gouvernementele organisaties voor milieubescherming en brengt verslag uit over de uitkomst van het overleg en de manier waarop hiermee rekening is gehouden.*

3. *In overeenstemming met de leden 1 en 2, zal de Commissie met name uiterlijk 31 december 2011 emissiegrenswaarden vaststellen, alsmede controle- en nalevingsvoorschriften voor dioxinen en furanen die worden uitgestoten door installaties waarin activiteiten plaatsvinden die vallen in het kader van de punten 2.1 en 2.2 van bijlage I.*

De lidstaten of hun bevoegde autoriteiten mogen strengere emissiegrenswaarden voor dioxine en furan vaststellen.

Deze maatregelen, die beogen niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn te wijzigen, worden vastgesteld volgens de in artikel 69, lid 2, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

Artikel 69

Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn artikel 5 bis, leden 1 tot en met 4 en artikel 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van || artikel 8 van dat besluit.

Artikel 70

Sancties

De lidstaten moeten sancties vaststellen op overtredingen van de nationale bepalingen die op grond van deze richtlijn zijn vastgesteld. Deze sancties moeten doeltreffend, evenredig en ontmoedigend zijn. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op ... in kennis van die bepalingen en delen eventuele latere wijzigingen zo spoedig mogelijk mede.

Artikel 71

Omzetting

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op ... ⁽¹⁾ te voldoen aan artikel 2, artikel 3, lid 4, en de leden 15 tot en met 18, lid 20 artikel 4, lid 2, de artikelen 5 en 6, artikel 8, lid 1, artikel 9, lid 2, onder b), artikel 12, lid 8, artikel 13, lid 1, onder e), artikel 14, artikel 15, lid 1, onder d), artikel 15, leden 3, 4 en 5, artikel 16, leden 2 tot en met 5, artikel 17, artikel 18, leden 2, 3 en 4, artikel 22, leden 2 en 3, lid 4, onder b) en d), de artikelen 23, 24 en 25, artikel 26, lid 1, onder d), lid 2, onder c) tot en met g), de artikelen 29 en 31, artikel 32, lid 3, artikel 34, leden 2, 3 en 4, artikel 35, artikel 36, lid 2, artikel 42, lid 5, artikel 64, leden 2 en 4, de artikelen 65, 66 en 70 en bijlage I, punten 1.1, 2.5 c), 3.5, 4.7, 5.2, 5.3, 6.1 c), 6.4 b), 6.6, 6.9 en 6.10, bijlage IV, punt 1 b), bijlage V, delen 1 tot en met 4, bijlage VI, deel 1, punt b), deel 4, punten 2.2, 3.1 en 3.2, deel 6, punten 2.5 en 2.6, bijlage VII, deel 7, punt 3, bijlage VIII, deel 1, punt 1 en 2 c) en deel 3, punten 2 en 3. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mede, alsmede een tabel ter weergave van het verband tussen die bepalingen en deze richtlijn.

Zij passen deze bepalingen toe vanaf ... ^(*) In deze bepalingen wordt naar deze richtlijn verwezen of bij de officiële bekendmaking van deze bepalingen wordt naar deze richtlijn verwezen. De lidstaten bepalen hoe deze verwijzing geschiedt.

⁽¹⁾ 18 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van nationaal recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 72

Intrekking

1. De richtlijnen 78/176/EEG, 82/883/EEG, 92/112/EEG, 96/61/EG, 1999/13/EG en 2000/76/EG, gewijzigd bij de in bijlage IX, deel A, genoemde besluiten, zijn vanaf ... (*) niet meer geldig, onverminderd de verplichtingen van de lidstaten wat betreft de omzetting in nationaal recht en de toepassing van de in bijlage IX, deel B, genoemde richtlijnen.
2. Richtlijn 2001/80/EG, gewijzigd bij de in bijlage IX, deel A, genoemde besluiten, is met ingang van 1 januari 2016 niet meer geldig, onverminderd de verplichtingen van de lidstaten wat betreft de termijnen voor omzetting in nationaal recht en de toepassing van de in bijlage IX, deel B, genoemde richtlijnen.
3. Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijnen gelden als verwijzingen naar onderhavige richtlijn en worden gelezen volgens de in bijlage X opgenomen concordantietabel.

Artikel 73

Overgangsbepalingen

1. Wat betreft de installaties als bedoeld in bijlage I, de punten 1.2, 1.3, 1.4, 2.1 tot en met 2.4, punt 2.5 a) en b), de punten 2.6, 3, 4.1 tot en met 4.6, 5.1, 5.2, punt 5.3 a) en b), punt 5.4, punt 6.1 a) en b), de punten 6.2 tot en met 6.5, punt 6.6 b) en c), de punten 6.7 en 6.8, de in punt 1.1 bedoelde installaties met een nominaal thermisch vermogen van 50 MW of meer en de in punt 6.6 a) bedoelde installaties met meer dan 40 000 plaatsen voor pluimvee die in bedrijf zijn en een vergunning hebben of die een volledige aanvraag voor een vergunning hebben ingediend vóór de in artikel 71, lid 1, vermelde datum, mits die installaties binnen een jaar na die datum in gebruik worden genomen, passen de lidstaten vanaf ... (**) de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen toe die overeenkomstig artikel 71, lid 1, zijn vastgesteld.
2. Wat betreft de installaties als bedoeld in bijlage I, punt 2.5 c), punt 5.3 c), d) en e), punt 6.1 c), de punten 6.9 en 6.10, de in punt 1.1 bedoelde installaties met een nominaal thermisch vermogen van minder dan 50 MW en de in punt 6.6 a) bedoelde installaties met minder dan 40 000 plaatsen voor pluimvee en die in bedrijf zijn vóór de in artikel 71, lid 1, vermelde datum, passen de lidstaten vanaf ... (***) de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen toe die overeenkomstig artikel 71, lid 1, zijn vastgesteld.
3. Wat de onder hoofdstuk III vallende stookinstallaties betreft, passen de lidstaten vanaf 1 januari 2016 de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen toe die overeenkomstig artikel 71, lid 1, zijn vastgesteld.
4. Wat stookinstallaties betreft die ook afval verbranden, is bijlage VI, deel 4, punt 3.1 van toepassing tot en met 31 december 2015.

Vanaf 1 januari 2016 is bijlage VI, deel 4, punt 3.2 echter op deze installaties van toepassing.

(*) 3 jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

(**) 3 jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

(***) 54 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

Artikel 74

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Artikel 75

Bestemming

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te ||

Voor het Europees Parlement
De Voorzitter

Voor de Raad
De Voorzitter

—